

Polona

IZDAJA
FIZIKULTURNA
ZVEZA
SLOVENIJE

Dogodki
prihodnjega tedna
Gostovanje naših
nogometašev v tujini

FIZIKULTURNI TEDNIK

Leto VII. — Stev. 12.

LJUBLJANA, dne 18. marca 1951

Po ostrih borbah so naši mladi telovadci izgubili dvoboj z Italijo s 440.85 : 430.30

Kljub porazu je MLADINA POKAZALA lep NAPREDEK

Mladinci so izgubili dvoboj le za polovico točke

Ljubljana, 18. marca. Po skoraj pol leta trajajočih skromnih pripravah je bil včeraj v Ljubljani dvoboj med mladinskima reprezentancama Italije in Slovenije v telovadbi na orodju. Dvoboj ni bil pomemben samo zato, ker so tokrat naši mladinci prvič navezali stike z inozemstvom, temveč je bil še pomembnejši zato, ker predstavljata važen mejnik v razvoju orodne telovadbe med našo mladino. Kljub temu, da naši mladinci in mladinke v srečanju niso zmogli, so pokazali takšen napredek in tako visoko stopnjo znanja, da lahko z največjim zaupanjem pričakujemo ponovni dvig naše telovadbe na orodju.

Program tekmovalne je obsegal za mladince poljubne sestave na vseh starih glavnih orodjih, v prosti vaji v preskoku čez konja vzdolž, medtem ko so tekmovalke mladinke prav tako v poljubnih sestavah na gredi, na dvojniški bradlji, v prosti vaji in v preskoku čez konja na šir. Tako so mladinci preizkusili svoje sposobnosti v vseh panogah, ki so na programu na najtežjih mednarodnih srečanjih, enako pa tudi mladinke, le da slednje niso tekmovalke na krogih v gugu, ker sta se tako dogovorili obe reprezentanci. Tekmovanje je imelo torej najresnejši značaj in je mladina na obeh straneh dokazala, da je dorasla najtežjim preizkušnjam.

V PRVEM DELU TEKMOVANJA SO SI ITALIJANI PRIBORILI VODSTVO

Tekmovanje se je pričelo v soboto popoldne v dvorani na Taboru. Dvorana je bila do kraja napolnjena, mladina je prihitela iz najbolj oddaljenih telovadnih društev, pa tudi iz drugih republik, da vidi borbo naših najboljših telovadcev z Italijani. Ob največji napetosti so gledalci pričakovali začetek tekmovalne, kajti nihče ni vedel, kakšen bo nasprotnik in tako tudi nihče ni mogel vnaprej predvideti izid dvoboja.

Po pozdravnih govornih predsednika za vaje na orodju pri T.Z.S. tov. Grlica in predsednika Italijanske federacije za orodno telovadbo, so kot prvi nastopili naši mladinci v preskokih čez konja vzdolž. Odlično so se poganjali čez orodje in želi za svoje uspehe viharno odobravanje. Za njimi so prišli na vrsto italijanski tekmovalci. Tudi oni niso mnogo zaostajali in je vsakdo pričakoval, da si bodo slovenski reprezentanti priborili majhno prednost. Toda na nesrečo je malenkostna napaka naših sodnikov povzročila, da so si po prvi panogi pridobili Italijani nekaj nezasluženejših točk naskoka.

Ze prvo orodje je pokazalo, da bo borba za zmago izredno ostra. In res so se v naslednji točki — v vajah na gredi — pokazale vitke južnjakinje toliko težkih in tveganjih prvin ter tudi lepe izvedbe, da se jim naše mladinke niso mogle uspešno postaviti po robu. Zlasti se je odlikovala Pitterjeva in pa Sambova. Obe sta izvedli najtežje prevale in obrate z izredno sigurnostjo in graciozno točko. Odlično se je v tej težki konkurenci izkazala mala Sonja Rozmanova, ki je takoj s početka pokazala trdno odločenost zmešati nasprotnicam štrane, kar se ji je v poznejšem tekmovalju tudi zares obneslo. Italijanski mladinci in mladinke so si že v prvih panogah pridobili s svojim znanjem in skromnostjo vso naklonjenost gledalcev, ki so jih s pričakovano nepristranostjo nagradili za uspele izvedbe, obenem pa tudi vzpodbujali naše tekmovalce k nepopustljivi borbenosti.

V naslednji panogi so prišli na vrsto mladinci, da se pomerijo v najtežji disciplini — na konju z ročajem. Pokazalo se je, da gostje v tej panogi odločno nadkričujejo domačine, vendar tudi naši fantje niso popustili in so nadomestili pomanjkanje telesne moči in izkušnosti z borbenostjo in pravim tekmovalnim duhom. Od gostov sta se posebno izkazala Brivio in Carnioli, ki sta pokazala najtežje previne, od domačih pa je odločno posegel v borbo Tomšič, ki je z lepo oceno 9 točk dosegel drugo mesto na konju z ročajem.

Sledilo so še preskoki čez konja na šir za mladince in vaje na krogih za mladinke. Naša dekleta so v lepem slogu preskakovala čez konja. Vse so si za preskok izbrale sklonko in pokazale

razveseljiv napredek, kajti do nedavnega jim je prav ta prvina oziroma panoga povzročala velike preglavice. Lepo oceno 9.15 točke je dosegla Lunackova in že je kazalo, da bodo naše mladinke izpravile naskok, ki so si ga Italijanke priborile na gredi. Toda slednje so bile kaj dobro pripravljene za tekmo. Smelo, — skoraj bi dejali, za ženske neverjetno pogumno — so se te vitke, toda čvrste telovadke pogajale v premetih čez konja na šir. Ker je premet teža prvina in zaradi tega višje ocenjevana prvina, kakor sklonka, so morale naše predstavnice kloniti tudi v tej panogi.

Tudi na krogih in mestu našim mladincem ni uspelo zmanjšati naskoka gostov. Naši fantje sicer niso mnogo zaostajali, toda krogi so orodje ki zahteva od izvajalca največ telesne moči in prav tu so imeli gostje očitno prednost. Kljub temu pa se je Urbanc z oceno 9.10 točke uveljavil na tretje

Zmagovita vrsta italijanskih mladincev

mesto za favoritoma Nerijem in Briviom. S to panogo je bil zaključen prvi del tekmovalne, ki je prinesel po ostri borbi gostom znatno prednost. Italijanske mladince so vodile z 8,05 točke, mladinci pa s 6,25 točke.

DRUGI DEL TEKMOVANJA JE BIL V UNIJSKI DVORANI

Malokdaj je dvorana v Unonu tako napolnjena, kakor je bila tokrat. Dvoboj mladincev so prisostvovali med ostalimi ljubitelji orodne telovadbe tudi minister Zoran Polič, sekretar Predzidja Ljudske skupščine LRS France Lubej, minister Jaka Avšič in mnogi drugi vidni predstavniki. Tekmovanje je otvoril predsednik odbora za orodno telovadbo, Konrad Grlic, ki je zbranim tekmovalcem in vodstvu italijanske ekipe želel pristrano dobrodoščilo. Potem ko je zadovoljstvo nad dejstvom, da so se začele med obema sosednjima državama tudi na tem polju spletati tesnejše vezi, je v kratkih besedah označil veliko borbo za ponoven dvig orodne telovadbe pri nas. Zahvalil se mu je predsednik Italijanske telovadne organizacije, prof. Cesare Marchisio, ki je izrazil svoje vzhlejenje nad nepriznanim toplim sprejemom. Poudaril je, da bodo takšna srečanja pomagala utrjevati prijateljstvo med obema narodoma in obenem pomagala utrjevati tudi svetovni mir. Te besede je navzočim občinstvu pozdravilo z burnim aplavzom, kar je ponoven dokaz, da naše ljudstvo želi samo iskreno sodelovati in živeti z vsemi narodi v prijateljstvu in miru.

tom 8:2 (5:0). Kljub temu, da je ekipa Enotnosti nastopila brez dveh poškodovanih igralcev, je bila stalno v prednosti. Igralkam Slovana primanjkuje predvsem taktike. V ekipi Enotnosti je bil napad bolj del ekipe, vendar je še vedno opaziti, da igralke ne znajo popolnoma izkoristiti prednosti novega načina igranja in vse preveč forsirajo igro v sredini igrišča, namesto da bi jo raztegnile čez krila.

V drugi predtekmi je druga ženska ekipa Enotnosti igrala neodločeno z žensko ekipo Krma 1:1 (1:0). Obe ekipi sta pokazali pomanjkljivo tehnično znanje in bosta morali še dosti vaditi. Kljub sprejetemu голу je bila vratarica Enotnosti ena izmed naboljših igralcev na terenu. Vidic Mitja

Tako po otvoritveni svečanosti so se tekme nadaljevale z nastopom mladincev na bradlji. Ponovno je dosegel najboljšo oceno nadarjeni Brivio, ki je dokazal, da se bo lahko razvil v tekmovalca svetovne kvalitete. Favorit med posamezniki, Neri Romano, sin slavnega italijanskega olimpijskega zmagovalca, si je na bradlji težko poškodoval roko in je moral odstopiti od nadaljnje tekmovalne. Zastopniki Slovenije so na bradlji že odločneje posegli v borbo. Očitno je bilo, da so se tresli začetne nervoznosti. Ponovno se je uveljavil Tomšič, ki je zasedel med posamezniki drugo mesto.

Tudi mladinke so uspešneje nadaljevale borbo. Po končanem tekmovalju mladincev na bradlji so bile na vrsti proste vaje mladink. Kot prva se je predstavila vitka Grazia Bonzo, ki je s težkočo elementov navdušila vse gledalce. Tudi njene vrstnice so dosegle oceno nad 9 točk, kar dokazuje, da je nadobna izurjenost med posameznicami zelo napredovala. Izredna tečnina, velika živahnost izvajanja in popolna sigurnost v najtežjih prvinah, kot so premeti, sklopke, obrati, prevaži itd., to je bila odlika teh mladih tekmovalk, čeprav se je njihova sola nekoliko oddaljila od smeri, ki jo iščemo pri nas v ženski telovadbi. Kljub

Zmagovita vrsta italijanskih mladincev

iskrenemu občudovanju smo namreč le pogrešali tiste gracioznosti, ki se morajo kazati v ženskih vajah. Vendar je naša Sonja Rozmanova dokazala, da je možno uspešno združiti i težino i mehko ter eleganco izvedbe. S svojo nenadkriljivo izvedbo in občudovanja vredno težino je izzvala pri gledalcih nepopisno odobravanje, sodnice pa so jo nagradile z najvišjo oceno v celotnem tekmovalju — 9.80 točke.

Sledilo je tekmovalje mladincev na drugo. Tu so naši telovadci odločno

premagali nasprotnika, saj so pokazali neprimerno več težine, tveganosti in tudi večjo mero elegancije. Pokazalo se je tudi, da na tem orodju ni odločilna telesna moč. Mladi in gibki Copf je postal prvak tega orodja, pa tudi Tomšič, Slibar, Herman in Pöhl so nas presenetili s svojim znanjem.

NASE MLADINKE SO ZMAGALE NA DVOVISINSKI BRADLJI

Zadnja panoga mladink je bila dvovisinska bradlja. Tu so naša dekleta še odločneje kakor doslej posegale v borbo. S svojimi vajami so ponovno potrdile pravilno smer šole, ki jo imajo, saj so bile njihove vaje kljub težini lepo tekoče in dobro izvedene. Ponovno je dosegla zmago mala Sonja z Jesenic, ki si deli prvo mesto z Italijanko Pitterjevo.

V dvorani je zavladala velika napetost ob nastopu mladincev v zadnji disciplini — prostih vajah. Vse je zanimalo, če bo našim fantom uspelo premagati svoje izvrstne nasprotnike. In res so se naši mladi telovadci v tej panogi tako izkazali, da so skoraj nadoknadili prednost gostov, toda za pol točke so še vedno zaostali in morali torej prepustiti prvenstvo Italijanom. Med našimi so se zlasti izkazali Copf, Tomšič, Slibar in Hus, vendar sta Italijana Carnioli in Battistini pokazala takšno izvedbo, da so jima sodniki prisodili prvo oziroma drugo mesto. V kolikor so bile v prostih vajah Italijanke premalo graciozne, toliko so bili naši mladinci v izvedbi premalo strumni in prav tu jim morata služiti za vzgled prej omenjena italijanska tekmovalca.

ORGANIZACIJA PRIREDITVE JE BILA VZORNA

Celotno tekmovalje je pokazalo, da so naši mladinci v zadnjih mesecih močno napredovali, kar je za nas glavna in najbolj razveseljiva ugotovitev, ki je ne more zmanjšati niti zmaga gostov. V tekmovalju se je pokazalo, da ima naša mladina pravo šolo in da delo vodnikov, kakor so Gregorka, Vazazova, Zadnik, Petič, Bizjak, Majdčeva in še nekateri, ni bilo zaman, nasprotno, da je po dolgem času le prišel pričakovani uspeh. Izkušnje, ki so si jih na tej tekmi pridobili tako mladi telovadci kakor njihovi vodniki, nam bodo v bodoče dragoceni pripomočki za nadaljnje delo.

Organizacija prireditve je bila odlična, kar je zasluga celotnega odbora za športno telovadbo pri T.Z.S. z predsednikom Grlicem na čelu. Tudi sodniški zbor pod vodstvom Staneta Vidmarja je svojo nalogo opravil dovolj hitro, kljub temu, da so se pri ocenjevanju pripetile razne pomankljivosti, s katerimi so bili zlasti oškodovani naši tekmovalci. Stevna komisija je neglo in dobro opravljala svoje delo,

Zopet značilna intervencija vratarja Segale

gledalci so bili sprosti obveščeni o rezultatih. Pred zaključkom so nastopili mladinci in mladinke v telovadni sestavi tri mazurke, ki jo je priredil inž. Lendtnex, nato pa so bili razglašeni končni rezultati ter razdeljena spominska darila.

TEHNIČNI REZULTATI:

Končni plasma: 1. Italija 440.85 točke, 2. Slovenija 430.30 točke.

Mladinci: 1. Italija 254.80 točke, 2. Slovenija 254.30 točke.

Mladinke: 1. Italija 186.05 točke, 2. Slovenija 176.00 točke.

Posamezniki: 1. Brivio Silvio (I) 54.00, 2. Carnioli Arrigo (I) 53.75, 3. Tomšič Tone (S) 53.55, 4. Copf Ivan (S) 51.05, 5. Slibar Janez (S) 50.95, 6. Montanari Guglielmo (I) 50.20.

Posameznice: 1. Pitteri Lidia (I) 38.85, 2. Durelli Elisa (I) 38.10, 3. Sam-

bo Luciana (I) 37.95, 4. Rozman Sonja (S) 37.50 točke.

Najboljši posamezniki na orodjih: Konj: 1. Brivio (I) 9.30, 2. Tomšič (S) 9.00, 3. Carnioli (I) 8.90; preskok: 1. Neri (I) 9.45, 2. Copf (S) 9.20, 3. Carnioli (I) 9.05; krogi: 1. Brivio (I) 9.50, 2. Neri (I) 9.25, 3. Urbanc (S) 9.10; bradlja: 1. Brivio (I) 9.20, 2. Tomšič (S) 8.65, 3. Carnioli (I) 8.35; drog: 1. Copf (S) 9.50, 2. Brivio (I) 9.35, 3. Tomšič (S) 9.30; prosta vaja: 1. Carnioli (I) 9.70, 2. Battistini (I) 9.55, 3. Copf (S) 9.45.

Najboljše posameznice na orodjih:

Gred: 1. Pitteri (I) 9.85, 2. Sambo (I) 9.50, 3. Rozman (S) 9.45; preskok: 1. Durelli (I) 9.80, 2. Pitteri (I) 9.70, 3. Sambo (I) 9.55; prosta vaja: 1. Rozman (S) 9.85, 2. Pitteri (I) 9.80, 3. Sambo (I) 9.75; dvovisinska bradlja: 1.—2. Rozman (S) in Pitteri (I) 9.70, 3. Lunaček (S) 9.45.

Prvi pomladanski krosi v Sloveniji

Ljubljana, 18. marca. Atletska sekcija ljubljanskega Železničarja je danes priredila svoj društveni kros. Med članicami je na 1000 m dolgi progi zmagala Peterlin Francka s časom 4:11. Mladinci in kratkoprogaši so tekmovali na 1200 m. Na cilj je prvi prispel mladinec Babnik Lado 4:18, 2. Urek Maks 4:32, 3. Salamun Ivan 4:41. Člani in juniorji so tekli 2500 m. Zmagal je junior Okršlar Alojz s časom 10:29, drugi pa je bil Šeks Roman s 10:43. Najlepša je bila borba članov na 5000 m. Skoraj polovico proge je vodil Inkret, nato pa je prevzel vodstvo Lisizza. V zadnji tretjini ga je prehitel Bardutzky in obdržal vodstvo do konca. Zmagal je s časom 14:42, drugi Lisizza 14:53.

Včeraj je priredil kros tudi FA ljubljanske Tobačne tovarne, na katerem so sodelovali tudi atleti Odreda. V ženski konkurenci je na 800 m zmagala slovenska rekorderka Blaž Vera 2:49.8 pred Pajserjevo Ivanka 2:50.0. Pri moških je na 1500 m pripravil presenečenje Kramerja iz 4:34.4, ki je zasedel prvo mesto pred klubskim tovarišem Belšakom 4:42.5. Člani so tekli na 1500 m dolgi progi, članice pa na 800 m.

Kros v Zagrebu

Zagreb, 18. marca. Z današnjim dnevom se je začelo v Zagrebu tekmovalje atlet-

skih ekip Zagreba in Mladosti v pomladanskem krosu. V glavni tekmi na 6800 metrov je zmagal Godler. Posebej tekmujejo skakalci, metalci in sprinterji. Izven konkurence je nastopil tudi Ceraj. Na prvenstvu Mladosti je nastopilo 56 tekmovalcev. V glavni tekmi je zmagal Košura.

Nogometna prvenstva evropskih držav

AVSTRILIJA — 16. kolo: Rapid: Sport klub 6:3, Austria: Elektra 9:3, Sturm: LASK 1:1, Vienna: Wr. Neustadt 1:0, Vorwärts: FAC 2:3, Wacker: Admira 5:1, Lestvica: Rapid 27, Austria 26, Wacker 23 točk itd.

ITALIJA — 28. kolo: Bologna: Atalanta 3:2 (2:1), Milan: Como 7:2 (5:1), Roma: Genoa 0:1 (0:0), Sampdoria: Inter 0:4 (0:3), Napoli: Juventus 1:1 (0:0), Fiorentina: Lazio 1:0 (1:0), Torino: Novara 2:1 (1:0), Udinese: Padova prekrojena v 54 min, pri stanju 1:1 (0:1) zaradi neuporabnega igrišča vsled blata in vode, Pro Patria: Palermo 2:1 (1:1), Lucchese: Triestine 2:0 (1:0). — Lestvica: Milan 48, Inter 45, Juventus 41, Lazio 35, Fiorentina 33, Como 32, Napoli, Bologna 31, Palermo 27, Pro Patria 25, Atalanta, Triestine, Torino 24, Udinese Sampdoria 22, Padova 21, Novara 19, Roma, Genoa, Lucchese 17 točk.

ŠVICA — 16. kolo: Young Fellows - Belincona 3:1, Lausanne: Biel preložen, Locarno: Chaux de Fonds 2:2, Cantonal: Chiasso preložen, Basel - Servette 4:2, Gruenchen: Young Boys preložen, Lugano: Zürich 4:0, Lestvica: Zürich 20, Biel 18, Chiasso, Lausanne, Basel, Servette 17 točk itd.

ANGLIJA — 33. kolo: Aston Villa - Burnley 3:2, Blackpool: Newcastle Utd. 2:2, Bolton Wand.: Huddersfield 4:0, Charlton Atl.: Stoke City 2:0, Derby County: Arsenal 4:2, Fulham - Middlesbrough 2:0, Liperpool: Sheffield Wed. 2:1, Manchester Utd.: Everton 3:0, Sunderland: Chelsea 1:1, Tottenham, West Bromwich Albion 5:0, Wolverhampton: Portsmouth 2:3. Lestvica: Tottenham 46, Middlesbrough, Manchester Utd. 41, Arsenal, Newcastle, Bolton 39 točk itd.

FRANCIJA — četrtfinale za nogometni pokal: Strassbourg: Nice 5:3, Racing: Valenciennes 2:2, Le Havre: St. Fienne 0:0, Nancy: Stade Français 3:1.

V finalu angleškega kupa Newcastle United: Blackpool

Prejtno nedeljo so nastopili v tekmovalju za angleški kup Wolverhampton: Newcastle United ter Blackpool: Birmingham City. V sredo so ponovno igrali novi igralci, ki je premagal Newcastle United Wolverhampton Wanderers 2:1, z istim rezultatom pa Blackpool Birmingham City. Tako se bosta 28. aprila srečala na londonskem stadionu Wembley Newcastle in Blackpool.

PLENUM FISAJA ZAKLJUČEN

Beograd, 18. marca. Včeraj je bil v Beogradu zaključen VIII. plenum FISAJA. Izbrpna poročila in zaključke s tega plenuma bomo priobčili v prihodnji številki.

ROKOMETAŠI so s tekmami POČASTILI VOLITVE

RK Enotnost je danes organiziral v čast volitev v ljudsko skupščino LRS prijateljska tekmovalja vseh svojih ekip.

V glavni tekmi sta se srečala A in B ekipi. Zmagala je A ekipa z rezultatom 21:5 (12:2). Tekma je bila zelo živa in je pokazala vse prednosti igranja po novih pravilih brez offsideov. Kot izgleda, se je ekipa Enotnosti v teku zime dobro pripravila za prvenstveno tekmovalje, ki se začne v kratkem. Opaziti je bilo pomanjkljivo povezavo med obrambo in napadom ter proti koncu igre nekoliko neraznosten pri igralcih.

V prvi predtekmi je prva ženska ekipa (zvezna liga) premagala ekipo Slovana (republiški prvak) z rezulta-

tom 8:2 (5:0). Kljub temu, da je ekipa Enotnosti nastopila brez dveh poškodovanih igralcev, je bila stalno v prednosti. Igralkam Slovana primanjkuje predvsem taktike. V ekipi Enotnosti je bil napad bolj del ekipe, vendar je še vedno opaziti, da igralke ne znajo popolnoma izkoristiti prednosti novega načina igranja in vse preveč forsirajo igro v sredini igrišča, namesto da bi jo raztegnile čez krila.

V drugi predtekmi je druga ženska ekipa Enotnosti igrala neodločeno z žensko ekipo Krma 1:1 (1:0). Obe ekipi sta pokazali pomanjkljivo tehnično znanje in bosta morali še dosti vaditi. Kljub sprejetemu голу je bila vratarica Enotnosti ena izmed naboljših igralcev na terenu. Vidic Mitja

Novi napad še ni vigran

Lokomotiva : Odred 2:1 (2:1)

Slovenski ligaš Odred bi moral danes igrati prvenstveno tekmo v Mostarju proti Veležu, vendar je tekmo Nogometna zveza Jugoslavije zaradi volitev v naši republiko na prošnjo vodstva Odreda preložila na poznejši termin. Prost dan so igralci Odreda izkoristili za prijateljsko tekmo, ki so jo igrali proti članu prve zvezne lige, zagrebški Lokomotivi, ki je nastopila v kompletni

Lokomotiva: Grčević, Reis, Ožegović, Žerjav, Andročec, Pintarič, Koželj, Jelačić, Bobek II., Firm, Strugar.

Odred: Segala, Medved, Rupar, Fajon, Lesjak (Berginc), Osrečki, Zivotic (Rabornik), Pelicon (Hanzl), Hočevar, Cabrić, Belcer.

Kot je razvidno, so Ljubljanci nastopili v napadu z igralci, ki še nimajo pravice nastopa na prvenstvenih tekmah. Znano je, da so prav ti napadali že v nekaterih prijateljskih tekmah dokazali svoje sposobnosti, s čimer so vedno navduševali ljubljansko športno občinstvo, ki želi videti učinkovite napadalce. Za današnje tekmo pa ne moremo trditi, da so ti napadali pokazali pričakovane odlike. Seveda, treba je poudariti, da je bil današnji nasprotnik vigrano tehnično moštvo, proti kateremu se domačini sprva niso mogli resneje zoperstavljati.

Ožegović, Žerjav in Andročec sta skupaj z vratarjem Grčevićem »čvrsto« držali neurejeno napadalo vrsto Ljubljancev, med katerimi je še najbolj ugajal Hočevar, ki pa se zaradi neodločnosti, včasih pa tudi zaradi netočnega streljanja, ali celo podajanja nazaj, ni mogel veljaviti. Videlo se je, da v kritičnih, odločilnih trenutkih niso prispebni zaradi česar tudi ni bilo strelav na gol. Do nasprotnikovega kazenskega prostora so napadale vrste prav dobro uspevale, v »šestnajstercu« pa so se prav zaradi omejenih pomanjkljivosti po nepotrebnem razbile.

Obramba Ljubljancev je tudi tokrat povsem zadovoljila, razen v prvem pol-

času, ko se Odredovi igralci silovitemu pritisku in premišljenim prodornim akcijam Lokomotive niso mogli uspešno zoperstavljati. K temu je prispevala tudi nesigurna igra doslej odličnega srednjega krilca Lesjaka, ki je danes nekoliko odpovedal. Berginc, ki je v drugem polčasu nadomestil Lesjaka, je bil zelo poštvovalen in borben, v obrambnih dvobojih z nasprotnimi igralci pa skoraj nepremagljiv. Od ostalih obrambnih igralcev je treba pohvaliti še Fajona, Medveda, v drugem polčasu pa še Ruparja. Vratar Segala je ubranil nekaj ostrih strelav na gol, za prejeta gola pa ni kriv.

Moštvo Lokomotive je pokazalo lepo tehnično igro, kar velja posebno za prvi polčas, ko je svojevga nasprotnika s svojo hitro in odločno igro precej zmedel. V tem delu igre so imeli Zagrebčani precejšnjo premoč, ki pa je niso znali popolnoma izkoristiti. V njihovih vrstah so se odlikovali vratar Grčević, Ožegović, Žerjav, Koželj, Bobek in Firm.

KRATEK POTEK

Pobudo je prevzela Lokomotiva, ki je prvih pet minut ostro pritiskala na Odredova vrata. V pogostih prodorih je Firm slednjič s silovitim strelom povedel svoje moštvo v vodstvo. Začetnega pritiska so se Ljubljanci kmalu otresli in izvedli nekaj brezuspešnih napadov. V petnajsti minuti je Bobek po lepi kombinaciji dosegel drugi gol. Zagrebčani so v nadaljevanju skoraj povsem zagospodarili na igrišču in izdatno za-

PRIPRAVLJAMO SE za tekme v akademskih sestavah

ING. LINDTNER VIKTOR

V Celju bo letos 8. aprila tretje republiško tekmovanje v akademskih sestavah. 22. aprila pa v Ljubljani zvezno tekmovanje, kjer se bodo pomerili najboljši avtorji iz vse države. Letošnja tureljiva Celje in Ljubljana prizorišči borb med avtorji in družini za najboljšo sestavo. Gimnastični savez Jugoslavije je razpisal za to tekmovanje tudi diplome in nagrade za vse tri kategorije — moške, ženske in pionirske — in sicer za prva mesta po 12.000.— din pri oceni nad 85%, za druga mesta 8000.— din pri oceni nad 80% in za tretja mesta 5000.— din pri oceni nad 75% dosegljivih točk.

V letu 1949 je tekmovalo v Ljubljani 16 avtorjev z 19 sestavami v republiškem merilu in v Beogradu 20 avtorjev z 29 sestavami v zveznem merilu. Od tega so sodelovali trije avtorji s 5 sestavami, ki so dosegli 1., 4., 10., 14. in 17. mesto.

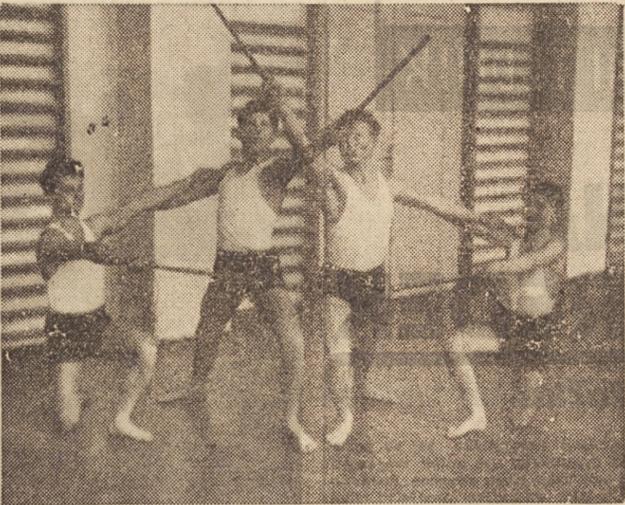
V letu 1950 je tekmovalo v Mariboru 18 avtorjev z 18 sestavami v republiškem merilu in istotam 17 avtorjev s 17 sestavami v zveznem merilu. Šest slovenskih avtorjev je sodelovalo s 6 sestavami ter so dosegli 2. in 5. mesto pri pionirskih oddelkih in 2., 5., 7. in 8. mesto pri moških in ženskih oddelkih.

Za letošnje leto stanje tekmovalcev v republiškem in zveznem merilu še ni znano, ker predtekmovanja še niso končana. Zanima pa, da bi bila udeležba obilna, ker bo tekmovanje združeno s proslavo 10 letnice OF.

Ob pregledu oddelkov, s katerimi so nastopili avtorji, moramo ugotoviti, da je bil najboljši zastopan oddelček mladink, medtem ko so bile sestave za vse moške oddelke bolj redke.

Le oni, ki pozna delo v telovadnici, si more predstavljati koliko truda, potrpljenja, znanja in čuta za lepoto gibanja in ritma terja dobra sestava od avtorja in izvajalcev. Toda sprito ugodnega učinka na telo ter umske in moralne sile vseh telovadcev je tak trudi, zlasti pri vzgoji naše mladine, vsekakor bogato poplano. Mladina postane ob takem delu zdrava, močna, bistra in polna krepke volje in kar je poglavito, nauči se na prijeten način koristno delati v skupnosti.

Naloga avtorjev so pa težke, ker le take vaje, ki jih mladina ali telovadci radi izvajajo in pr' njih lahko nekaj doživljajo, so dobre. Sestava takih vaj pa ni lahka. Zato si večina avtorjev želi nekaj splošnih smernic, kako naj se sestavljajo vaje ali kakšne naj bodo. Zvezni načelnik, tov. dr. Ivko Pustiček, je pri kritiki ob prvem zveznem tekmovanju l. 1949 v Beogradu pojasnil, da naj bodo vaje sinteza fiziološko učinkovitih gibov, ki naj bodo smiselno povezani in naj tudi nekaj — seveda telovadsko — izražajo. Vaje naj ne bodo samo vaje za oblikovanje telesa, temveč je treba gibe tudi povezati v lepo melodijo ali stavek. Ob glasbeni spremljavi naj ne bodo gibe vezani na vse tone melodije, marveč naj godba podpre le posebni telovadni ritmi. Gibi v sestavi naj bodo tudi neprestano tekoči ali vezani predvsem po kontrastni, živi in počasi, kakor to zahteva naš čut za lepoto in tudi fiziologija. Zal pa vladajo danes med našimi avtorji le še prečesto nejasni pojmi, kaj je ritmika, gimnastika, balet, narodni ples, simbolika in akrobatika, ne poznajo pa dovolj fiziologije in glasbe ali bista ritma. Tudi izkušnje iz lanskega leta so pokazale, da so sicer akademski točke dobra šola, da pa naši avtorji še močno tavejo v nejasnosti. Zato bo treba na podlagi letošnjih izkušenj in po ceni tekmovalcev začeti s sestanki avtorjev, na katerih se bodo razpravljale vsa vprašanja sestavljanja točk, da se dvigne raven in zviša šte-

vilno dobrih sestavilavcev - kompozitorjev.

Posebno je treba paziti pri učenju sestav na jasnost gibov, povezavo in milino (gracijo). Le prečesto se zmanjša lepota sestav ob pomanjkljivem znanju prvih, ob netočnosti izvedbe in neskladnosti z glasbenim ritmom. Zato je treba gojiti muzikalno izvedbo telovadcev, brez katere pa predvsem avtorji ne moremo uspeti. Ob glasbeni spremljavi je važno, da ima ta potrebne poudarke, brez katerih je vsaka dobra telovadna izvedba zelo otežena in je zato treba tudi pri izbiri

glasbe in pri glasbenem spremljevalcu paziti na ritem, tempo in glasbeni izraz. Velike važnosti je tudi korak in dobro držanje telovadcev, ki naj z lepo pokončno in neprisljano držo kažejo že ob nastopu telovadca — združena in nastojanega človeka. In končno pripomore dober nastop in odstop oddelka k boljšemu uspehu.

Ta težnja opažanja iz prejšnjih tekmovalcev naj bodo pred letošnjimi tekmovalci in gledalci v napotilo in premislek za nadaljnje delo in ocenjevanje.

Smučarsko prvenstvo celjskega okrožja

Preteklo soboto in nedeljo je okrožno telovadni odbor Celje izvedel na Mozirski planini tekme v smuku in tekih za članstvo telovadnih društev celjskega okrožja. Čeprav ima celjsko okrožje nad 60 društev se je tekmovanja udeležilo komaj 36 tekmovalcev iz 10 društev, kar je vsekakor obsolnjava vredno. Zanimivo je, da je na slanih predelih pred vojno nastopilo do 800 in še več tekmovalcev.

TEHNIČNI REZULTATI:

Smuk — člani: 1. Koje (TD Mozirje) 1:18,7. 2. Faktor (TD Tone Kos) 1:21,1. 3. Roš (TD Krško) 1:28,5.

Mladinci: 1. Urbaja (TD Sv. Jurij) 1:07,6. 2. Mravljak (TD Celje) 1:15,5. 3. Veber (TD Tone Kos) 1:55,8.

Članice: 1. Blaznik (TD Celje) 1:02,8. 2. Benkaj (TD Celje) 1:36,6. 3. Trogar (TD Mozirje) 1:50,8.

Teke — člani: 1. Jerš (TD Zagorje) 38:15,0. 2. Kukovič (TD Zabukovca) 45:37,3. 3. Kojc (TD Mozirje) 45:40.

Mladinci: 1. Cilensek 26:08. 2. Polauer 26:30 (oba TD Zabukovca). 3. Mravljak (TD Celje) 26:42.

Smučarji celjske gimnazije so tekmovali

Pred kratkim so dijaki I. gimnazije v Celju izvedli smučarsko prvenstvo zavoda. Pionirji so tekmovali na Mozirski planini mladinci pa na pobočjih Raduhe. Med 20 pionirji je zmagal Jan v teku in v teleslalomu, v skokih pa Lešek. Pri mladincih, ki jih je nastopilo 25, je v smuku in slalomu osvojil prvenstvo Virant, v skokih Rak, v teku pa Cretnik.

Ali si že poravnal naročnino?

Ali bi kazalo tudi pri nas ustanoviti plezalnó šolo?

V 1. številki letošnjega letnika »Planinskega vestnika« najdemo med rubriko »Razgledi« po svetu tudi kratek odstavek, posvečen alpinisti v Trstu. Ob zaključku tega članka je avtor mnenja, da bi bilo treba tudi pri nas misliti na podobno institucijo, kot je bila znana tržaška Comicijeva plezalna šola v Glinščici. Zato bo zanimiv morda tudi naslednji članek, ki v kratkem popisuje značilnosti francoske plezalne šole v Les Praz de Chamonix.

Francoska plezalna šola ne vzbuja zanimanja pri nas samo zaradi tabli, ki so nam jih poslali, da bi se tudi naše naveze udeležile praktičnega in teoretičnega šolanja, katerega pa se doslej na žalost nismo udeležili, temveč tudi zato, ker je ta institucija vzor plezalne šole, s katero se francoski alpinisti lahko upravičeno ponajajo.

Cilj in namen te šole je vzgojiti dorasajoči kader plezalcev in voditeljev pri prirejanju gorsko-reševalnih, izpopolnjevalno-plezalskih in teko zvanih kondicijskih tečajev. V šoli poteka šolanje in tečajji posameznih skupin neodvisno eden od drugega. Določeno število mest je vsako leto rezervirano za aspirante

— vodnike, ki se šolajo pod vodstvom elite francoskih alpinistov, kot so Frendo, Charlet, Rebuffat, Gurekian, Terray in James Couitet, ki slovijo tudi kot smučar.

Ta šola prireja vsako leto številne tečaje in sicer izven same šole v raznih pogorjih Francije. V reševalnih tečajih se reševalci seznanjajo s sodobno in moderno (avstrijsko) reševalno tehniko in opremo, kot je jeklena vrva, Mariner nosila in podobno. Za vse francoske udeležence je osk v brezplačna. Glavni namen šole pa je vzgoja mladih kadrov, ki si pod strokovnim in pedagoškim vodstvom najboljših strokovnjakov pridobivajo poleg osnovnega tehničnega znanja tudi vrline alpinista — čut odgovornosti, poizkušnost in samozatejevanja. Za inozemske udeležence in amatere so stroški oskrbe minimalni.

Razen šolanja in vzgoje francoskih alpinistov si je ta institucija postavila kot pomembno nalogo tudi sklepanje in sodelovanje navez iz ostalih držav, v čemer je do danes ta institucija edina te vrste na svetu. Inozemci imajo pri izbiri načrtov in plezalnih vzponov popolnoma proste roke, v šoli se le izpopoljujejo v vseh finesah vrne tehnike. Za primer naj navedemo samo pisano

Kaj veste o deželi, kjer je doma „fair play“

Prinasamo nekaj kratkih odlomkov iz knjige Rudolfa Kirchnerja »Fair play« (poštena igra), ki zanimivo opisuje odnos Angležev do športnega izživljanja. Čeprav ne moremo trditi, da so ugotovitve avtorja vselej popolnoma pravilne, bodo vendar naši bralci v teh izvirskih marsikaj zanimivega, koristnega in tudi poučnega.

Vzeti Angležu veselje do igre in športa, bi pomenilo okrniti njegovo naravno in narodno bistvo. V Angliji igrajo celo visoki cerkveniki očetja tenis in se bavijo z raznimi drugimi športi. V tej deželi, kjer je športno izživljanje splošna običaja, se skuša vselej in povsod doseči ravnotežje med duševnim in telesnim udejstvom. V glavnem je to ravnotežje tudi doseženo. Nekaj je seveda tudi enostranskih športnikov, ki s bavijo samo s športom in ki jim je šport edini smisel življenja in obenem zaposlitev. Drugim je šport edino zvečičavna razsvetlelost njihovega duha. Toda tako prvi kot drugi niso značilni za Anglijo. Resnično Angleško je zmerno prepletanje obojega: šport in igra sta namreč življenjska potreba angleške narave.

Čeprav profesionalizem in športni fanatizem izstopata s svojimi uspehi, niso niti uspehi, niti želja po rekordih ustvarili iz angleškega športa tega, kar je danes: splošna ljudska last. Igra in šport degenerirata, če se narod loči v dva tabora: v ljudi, ki se čutijo prepametni in prevzvišeni, da bi se brigali za gibanje in utrjevanje svojega okrnelega telesa, in pa v ljudi, ki jim je šport telesna potreba. Angleški znanstveniki in umetniki igrajo golf in tenis in na tribunah hipodromov ter nogometnih igrišč srečujejo redno na desetine znanstvenikov, vidnih političnih osebnosti, znanih umetnikov, duhovščino itd. Tisti angleški voditelji, ki se mu zdijo neverdno ali ponizljivo živeti kot žive ostali državljani, bo užival kaj malo popularnosti.

Celo, starost ali bolezen onemogočita Angležu udeležbo pri športnih igrah, s tem še ni rečeno, da se prej vsak od njih ne bi nekdo bavil s športom ali pa, da športa ne pozna. Vsakdo

tudi v starosti in boleznih čuti v sebi dovolj športnega duha, da ima lahko pravičen odnos do dela in življenja mladine. V mislih je tudi on z njimi mlad. V taki deželi ni absolutne razlike med očetom in sinom, med učiteljem in učencem, ker jih veže skupna ljubezen do športa. Veliki angleški možje so vedno znali ceniti in spoštovati sorazmerni razvoj telesa in duha. Dočim se ljudje, ki jim je telesna moč vse, hermetično zapirajo pred kakršnikoli duševnim naporom, niso angleški duševni delavci povečini nikoli zakrknjeni in knjižni moljci, ampak imata v njihovem življenju tudi igra

in šport dostojno in primerno mesto. V Angliji je malo ljudi, ki šport prezirajo, pač pa jih je zelo veliko, ki že v mladosti čutijo odpor do profesionalnih športnikov, s katerimi lahko samo igra ali pa govorišključno o športu. Tak odpor je zelo značilen in dokazuje, da razgledani Anglež priznava samo takšno športno izživljanje, ki pozna neke pametne meje. To stališče srečamo pri vseh družbenih plasteh in ne samo pri razumnosti. Večina angleških staršev pričakuje od svojih otrok nekaj več kot samo dobre športnike. Seveda pa so pretiravanja v športu še vedno pogosta in dajejo našim športnikom dovolj pravice do kritike. So pa ti nasprotniki dostikrat koristni ker s svojo, sicer čisto krivično, no kritiko, neprenehoma opozarjajo na nevernost enostranskega izživljanja v športu in profesionalizmu.

V. HARANGOZO med najboljšimi na svetu

Prejšnje dni smo z velikim zanimanjem sledili borbam na svetovnem namiznem tenisu na svetovnem prvenstvu na Dunaju, kjer je poleg 25 držav sodelovala tudi Jugoslavija.

Na široko so pisali o teh igrah naš časopis, predvsem pa podrobno o sijajnem uspehu, ki ga je dosegla Jugoslavija v odlični igri v svoji skupini z Anglijo. Z zmago nad Anglijo si je Jugoslavija osvojila prvo mesto in si tako priborila vstop v finale. Tu moramo predvsem podčrtati uspeh Vogrinca, ki je v odličnih trenutkih z izvrstno ofenzivno igro priboril Jugoslaviji dragocene točke, in s tem tudi zaslužen zmagi. Jugoslavija je nastopila v finalu skupno s Češkoslovaško in Madžarsko. Nekoliko nerodna zadevščina, saj vemo, da so nam, predvsem Madžari, delali že takoj po izbruhu »formiranja« neverjetne težkobe in diskriminacije. Toda čudo, na tem prvenstvu je Jugoslavija vse tekme lahko odigrala, čeprav so nekate-

ri skušali izrabiti tudi to priliko, da očitno našo državo. Vilim Harangozo je v dvoboju z Madžarsko premagal vse svoje nasprotnike, kakor Sijoda, Kocjana in Sepešaja, kar so strokovnjaki s posebnim poudarkom podčrtavali. Izgubili smo dvoboj z Madžarsko, z rezultatom 5:3, toda Vilim Harangozo si je tu osvojil kot posameznik, če smemo tako reči, prvo mesto. Tudi v drugi igri s Češkoslovaško smo bili neuspešni in izgubili dvoboj s 5:1, vendar je tudi tu Harangozo uspešno pokazati svoje velike sposobnosti, saj je tesno izgubil z bivšim prvakom Vanjo (23:25, 16:21), medtem ko je Andreadis gladko premagal (21:19, 21:13). Se vse bolj nam "o razumljiv njegov uspeh na svetovnem prvenstvu, ko vemo, da je Andreadis nastopil v finalni igri posameznikov s svetovnim prvakom Angžehem Leach, kjer si je osvojil drugo mesto, ker je pač podlegel boljšemu nasprotniku.

Ali je specializacija za strelce koristna?

Z nastopajočo pomladjo se bliža tudi strelska sezona. Naši strelci, ki so doslej trenirali na suhah, bodo zopet začeli z intenzivnim treningom na streliščih. Za naše najboljšie se odpira vprašanje, kako in kaj naj trenirajo. V zadnjem času se je namreč v strelskih krogih mnogo govorilo o specializaciji strelcev, ki bi jim pomagala k boljšim rezultatom doma in v borbi z inozemci. V zvezi s tem vprašanjem so inel' strelci precej vročo polemiko, ki je razpravljala, ali so strelci za specializacijo na posamezne discipline ali so proti specializaciji. Na anketo »Nasega športca« so najvidnejši jugoslovanski

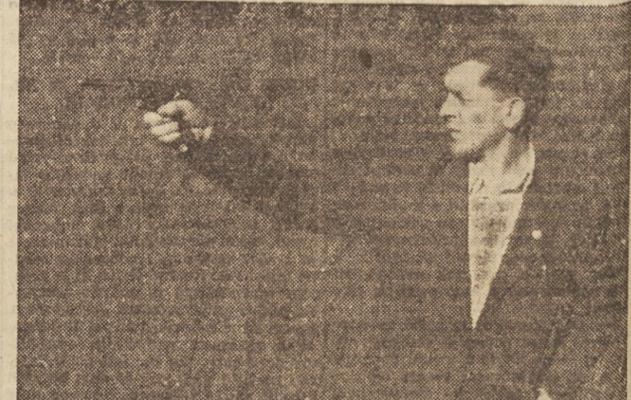
strelci, razen Planinca in Skoriča, odgovorili, da so za popolno specializacijo zaradi tega, ker tekmovanje v mnogih disciplinah razvija napore v treningu, kratko in malo, ker v več disciplinah ni možno doseči tako dobrih rezultatov kot v eni ali dveh.

Njihovo mnenje je pravilno. Če pogledamo v zgodovino strelskega športa, bomo videli, da so vsi strelci, ki so v mednarodni areni kaj pomenili, tekmovali samo v eni, dveh ali največ treh disciplinah. Tu je lep primer slavni Zimmermann, večkratni svetovni rekorder. 19 krat je osvojil svetovno prvenstvo in devetkrat zrušil stare in postavil nove svetovne rekorde. Po poklicu puškar, je vse svoje življenje posvetil streljanju, toda nikoli ni streljal z vsimi orožji. Specializiral se je na vojaško in težko precizno puško, izključno na razdaljo 300 m. Zato je tudi dosegel tako velike uspehe. Drug primer so Svicarji, ki so doslej na mednarodnih srečanjih dosegli sijajne uspehe. Vse do vojne so imeli posebne ekipe, ki so tekmovalle samo z vojaško puško, težko precizno in specialiste za druge discipline. Od leta 1924—1939 so bili šestkrat ekipni svetovni prvaki v streljanju s težko precizno puško in od leta 1935 do 1939 dvakrat svetovni prvaki v streljanju z vojaško puško. Po drugi svetovni vojni pa so sestavili svoje ekipe iz maloštevilnih strelcev, ki so tekmovali v vseh disciplinah in

zaradi tega izgubili absolutno premoč. Ti primeri torej govorijo za specializacijo. Zanimalo nas je, zakaj je naš najboljši slovenski strelcec, Franc Planinc, proti njej. Zato smo ga obiskali in zvedeli naslednje:

Planinc je v svojem odgovoru na anketo dejal, da ni proti specializaciji na posamezna orožja, ker je ta absolutno koristna. Vendar pa pravi, da je proti ekstremu, namreč, da bi se odsele nekateri strelci posvetili samo enemu orožju in o drugem ne bi imeli niti pojma in ne bi dosegli niti povprečnih rezultatov. To je napatno. Kakor je treba za nadpovprečne rezultate v plavalstvu, atletiki, smučanju itd. gojiti dopolnilne športe, tako je treba tudi v strelstvu za doseg do brnih rezultatov v eni disciplini poznati vsa orožja. Tudi dober tekač na dolge proge bo za pobojljanje svojih rezultatov treniral sprint. On sam se bo specializiral v treh disciplinah, toda zato nič manj ne bo zanemarjal ostalih.

Polemika o specializaciji je vsekakor prinesla dobre rezultate. Naše strelce čakajo v tej sezoni težka mednarodna srečanja in če bo vprašanje svetovnega prvenstva, ki ga bi morali privediti Norvežani, pa so ga odpovedali, rešeno, se bodo morali pošteno pripravljati in resno potruditi, če bodo hoteli doseči takšne uspehe, kot so jih dosegli na preteklem svetovnem prvenstvu.

Planinc je med najboljšimi strelci v državi

Lep uspeh namiznoteniških igralcev Gregorčiča

Preteklo soboto je imela namiznoteniška ekipa Gregorčiča z Jesenic v gosteh moštvo beograjskega Zeleničarja, ki je član zvezne lige. Čeprav so gostje nastopili z najmočnejšo ekipo se vendar niso mogli upirati razpoloženim domačinom, ki so srečanje odločili v svojo korist z rezultatom 5:2.

Rezultati: Korbar : Grbič 2:0, Strumbil : Jovanović 2:0, Jeram : Borisavljevič 2:0, Strumbil : Grbič 1:2, Korbar : Borisavljevič 1:2, Jeram : Jovanović 2:0, Strumbil : Borisavljevič 2:0.

Popravek

Bokarska tekma med mariborskim Zeleničarjem in Poletom se je končala z rezultatom 10:8 v korist Zeleničarja in ne 8:8 kakor smo pomotoma objavili.

Rad bi bil ostal v Chicagu vsaj nekaj dni, toda že 10. julija sem moral ponovno na start, in sicer v Los Angelesu. Zato smo odpotovali iz Chicaga že v soboto, 3. julija. Vozili smo se v vlakom res kraljevsko. V oddelku sta bili dve postelji, divan, imeli smo svojo toaletno, umivalnik itd., ostalo pa je še dosti prostora. Bilo je prav tako udobno, kot če človek stane v hotelu. Zunaj je bila dobeseda kopar, toda v vlakom smo imeli odlične ventilacijske naprave, tako da zaradi sopen nismo dosti trpeli.

V Los Angelesu nas je ob prihodu pozdravilo veliko švedov. Pred tekmo sem bil povabljen, da bi si ogledal tamkajšnje filmske ateljeje. To je bilo vsekakor vabljivo povabilo. Promoter filmske igralce Greer Garsonove (op. prev.: Håggove roljakinje) ali kako naj bi ga že človek nazval, je bil tako ljubozni, da nas je prvi povabil in Robert Taylor. Potem smo se napotili na obhod po filmskem mestu. Preprost šved, kot sem jaz, je komaj večerjel svojim očem, tako fantastičen svet se mu je privrejel v oči. V Los Angelesu so zgradili celo mesto in ne morda s ulicami — s pravimi velikimi zgradbami in ne morda s prilikavimi hišami — v napisih in izobesjenimi tablami v najrazličnejših jezikih sveta. Bil je tam blok tipičnih švedskih stavb, francoski bulvarji, zakotne ulice, nemški eksterier itd. — z eno besedo — vse. Na ta način lahko igrajo avtentične scene iz vseh kotov zemeljske krogle. Poleg tega so zgradili celo kitajsko mesto, da se ameriškim filmskim družbam omogoči, da vozijo čez Tihy ocean, če hočejo prikazati značilnosti življenja rumenega plemena.

Potem sem se spoznal z Greer Garsonovo. Izrazil sem se namreč nekemu novinarju, da jo smatram za eno izmed filmskih zvezd, ki so napravile največji vtis. Takoj se je pojavil reklamni agent in uredil nam sestanek. Bilo je res izredno srečanje in samo obžalujem, da je bilo moje znanje angleščine tako ubogo. Pred tekmo je prišlo nekaj prekrank, kajti prireditelji, ki niso dogovorjeno, vztrajali pa sem na svoji pravi in nisem popustil. Saj sem šel v Američanom ob prihodu že itak več na roko, kot je bilo možno, in sem startal na njihovem prvenstvu po komaj 10-dnevnem treningu.

Slišal sem z mnogih strani, da so tekašča v Los Angelesu naravnost fantastično odlična. Priznati moram, da spadajo resnično med najboljša v Ameriki, popolnoma dovršena pa tudi niso. Po njih mi ni drselo tako, kot bi moralo, ker so bila tekašča mesta nepozna in lepljiva

GUNDER HAGG:

Iz švedske samote v Ameriko

ter sem zato zaostal za svojim rekordom iz leta 1942 za 6,1 sekunde.

Pred tekmo sem postal vstopnice Greer Garsonovi in Gary Cooperju, ki pa nista mogla priti, ker sta bila zaposlena pri filmu. Zato pa je prišel moj prvi prijatelj, indijanski poglavar »Nevihni oblaki, ki je bil tudi angažiran pri filmu in ki me je bodril prav tako goreče, kot vsa naša švedska kolonija.

Tekli smo samo štirje. Dodds je takoj prevzel vodstvo in vodil oba prva kroga. Odočil pa sem se, da bom tudi tokrat poskusil, kolikor bo le mogoče, diktirati tempo sam. Ko sem se pognal mimo Doddsa, ni hotel, kot bi se spodobilo, prevzeti mojeg tempa. Sicer se mi je pridružil, toda šlutil sem, bolj kot sem moral pravzaprav videti, da ga to pri tem teku stane mnogo več naporov kot zadnjič. Ko pa sva potem pretekla prvo miljo v lepem času 4:27, je zaostal. Ni imel svojega najboljšega dne, tekel je brez ognja in razpoloženja, njegov korak je bil tak, kot bi imel zvečane noge.

Moral sem torej teči za zmago sam. Počutil sem se neizmerno sam v tem ogromnem stadionu, zraženem za 100.000 gledalcev, v katerem pa je bilo zbranih le 6000 ljudi. Kljub temu pa je bil kontakt med tekmovalci in gledalci dober. Moji rojaki so mi klicali in me vzpodbujali vedno, ko sem tekel mimo njih, za kar sem se jim skušal oddolžiti s tem, da sem tekel kot sem in ne kot bi bil v bitri in sili se svojim zasledovalcem v vsakem krogu biti in bolj odlaševal. Ko sem tekel proti cilju, je bil Dodds za menoj za več kot ves ravnal del tekašča. Nato pa je nastal silno slavnosten in švedan trenutek, kati godbena kapela ameriškega letalstva — ogromni, šestdesetčlanski orkester — je zaigrala švedsko himno.

Imel sem zelo dober čas, 8:53,9 minut. Dodds pa samo 9:12,8. Hitreje sem tekel 2 angleški miljli dolgi samo jaz (8:47,8). Arne Anderson (8:51,4) in Mikki (8:53,2). Uspehi mi je torej poslaviti nov ameriški rekord, katerega je držal dotlej Donald Lash s časom 8:58,8.

Med bivanjem v Los Angelesu sem tudi obiskal meksiško četrt mesta. Imel sem namen kupiti si za spomin kako malenkost, nisem pa mogel najti nič primernega. Naj sem še tako iskal. Znanci so mi pravili, da se tam dobi za malo denarja mnogo lepih stvari, več ali manj

unikatnih. Toda bodisi, da je bilo tšbi dan že vse razprodano, ali pa znam verjetno malo nakupovati, našel nisem nič primernega.

Prilegnil pa me je tam star kovač, menda bolj zaradi svoje slikovite pojave kot pa z blagom, ki ga je imel naprodaj. Hodil sem okoli njegove kovarnice in končno sva se začela pogajati. Med svojim blagom sicer ni imel nesar, kar bi me privlačevalo, zagledal pa sem pri njem zelo originalen prstan in po njem sem močno zahrepenel. Toda nixe — ni bil na prodaj. Barantala sva zanj dolgo z obilnim besedičenjem, tako da mi ga je končno ob brundanju nekakih orakov in mističnih znamenj je prodal.

Obisk v meksiški četrti me je tako prevzel in mi prinesel toliko vtisov, da sem se naslednji dan tja znova vrnil. Poskusil sem potem tudi meksiško kuhinjo. To je bil velik in neobičajen doživljaj. Najprej primerno vrolo, kadecjo se črno juho. Jest je ne morete, ker je več kot močna — ožgala bi se odprnili vrat, kot je moj. Potem so prinesli kruh. Bil je brez okusa, čudna mehka masa, podoben palačniki. Moral so ga zopet odnesti. Vse to ni bilo za moj švedski želodec. Nato pa je prišlo na mizo meso, ki je bilo izvrstno, okusno in sočno, res pravi užitek. Za zaključek svojih blodov in meksiški četrti sem zaplesal še z neko Meksikanko. Ugotovil sem lahko eno: Meksikanci ne znajo izdelovati spominčkov, ki bi zadovoljili Šveda, ne znajo pripraviti ledil, ki bi ugažala švedskemu želodcu, znajo pa le nekaj, kar gotovo, cenil vsak novi prišlec in kar mu ugaja: znajo imenovati peslati.

Med obiski švedskih in ameriških filmskih zvezd, filmskih ateljev in med potikanjem po mestu, ki je bilo zame tako zanimivo, pa sem tudi trdo in vestno treniral, tako, da se me je polčasno vedno boljše občutek.

Ze 17. julija sem moral tekmovali v San Francisku in sem zato moral zapustiti Los Angeles, kjer sem se počutil, čeprav sem bil sam, gotovo enako dobro, kot skupina švedskih športnikov na olimpijskih igrah pred enajstimi leti. Zamislil sem Los Angeles v ponedeljek, 12. julija, in se peljal na sever v San Francisco, ki tudi leži na obrežju.

Takoj po prihodu je bila napeljana beseda na to, na kateri progji bom tekel. Jaz sem vztrajal, da bom teknu-

val, kot je bilo dogovorjeno, na 3000 m. prireditelji pa o tem niso hoteli niti slišati, češ da moram teči na eno angleško miljo in niti metra več. Začel sem sicer že od svojega debutja v New Yorku trenirati brzino, vendar pa nisem imel občutka, da bi bil že dovolj treniran, da bi se lahko treniral v sebi že potrožil. Z mnogih strani pa mi je bilo namignjeno, da se občinstvo ne zanima preveč za tek na dolge proge in gotovo ne bo gledalcev, če bova teka z Doddsov zopet dve miljli. Tako sem bil v zelo težkem položaju, končno sem moral popustiti, saj je bil izkupicek namenjen v dobrodelne namene, namreč za letalski pomočni fond in je bilo zato v interesu naš vseh, da bi se udeležilo našega teka kar največ gledalcev. In res je prišlo 12.000 gledalcev, tako da so bili organizatorji zelo zadovoljni. Zanimanje za atletiko, gojeno pod mlirni nebom, v Ameriki namreč ni posebno veliko.

Ves ta čas sva trenirala z Doddsov skupaj. Bil je prav tako prireditelj tekme, zelo vesel, da bo končno prišlo do teka na eno miljo, kajti daljših tekov ni imel v čišlu. Moram pa za svojo osebo priznati, da je bilo treba na treningu v sebi že potrožiti, da se v teku ne vseh, da bi se udeležilo našega teka kar največ gledalcev. In res je prišlo 12.000 gledalcev, tako da so bili organizatorji zelo zadovoljni. Zanimanje za atletiko, gojeno pod mlirni nebom, v Ameriki namreč ni posebno veliko.

Prepričan sem, da smo Šveda, v kolikor gre za trening, na prvi poti. Trudimo se, da bi ga izvajali nekako igraje in mehko, obenem pa tako učinkovito, kot je le možno. Za nuno predpostavljamo, da se med pripravami za tekme ne sme porabiti vseh naših energij, nasprotno, te vaje je treba na treningu v sebi že potrožiti. Zato se švedski tekači pri treningu ne izčrpava popolnoma, temveč teče samo tako daleč in tako dolgo, da se po treningu dobro počuti i fizično i duševno. To je sledilni tudi prvi smisel tako treninca kot vsega športa.

Zal nimam prevelikih mednarodnih izkušenj, kar se tiče treninga teka, toda rekel bi, da gredo finske in ameriške metode po isti poti. Ravno Paavo Nurmi je uvedel znani oster, takorekno »špartanski« način treninga, ki je res vsaj tudi v našem športu. Toda že pred drugo svetovno vojno je začel svet gledati na ta problem z nekoliko bolj švedskimi očmi. Vsaka država prinaša nove izkušnje, toda švedske osnove so si vsi doslej obvarovali svojo pravičnost. Niti eden od 100 milijard tekavcev, in to velja za vse proge od 100 do 10.000 m — ni treniral s trdim inškim pridolom, ampak se je ravnal po avdaloskih receptih, ali kako naj se več v naravo in si tam pridobiti s primerno in prijetno hitrostjo dovolj sil, katere skrbno čuvamo in jih razvijamo v sebi šele pri tekmah. (Dalej prihodnja)

Po letošnjem mednarodnem planiškem tednu

VELIKO grmenja in MALO dežja

Mednarodni planiški teden je za nami. Pred planiškim tednom so organizatorji imeli težko nalogo pripraviti vse potrebno za udeležbo, ki so jo pričakovali iz vseh delov Evrope. Organizacijski komite so se stali izkušeni funkcionarji, ki so si že davno preje razdelili svoje naloge, ker so vedeli, da je lahko doseči brezhibno organizacijo samo z natančno in pravočasno predpripravo. Vendar je prav, da si ves planiški teden še enkrat kritično premetimo in ugotovimo, kaj je bilo dobro in kaj napak.

Rekli smo že, da je bila organizacija vzorna. To je dejstvo, ki so ga priznali vsi inozemci in tudi naši domači kritiki, ki so ves čas tekmovanja imeli lepo priložnost ugotovljati i dobre i slabe strani te prireditve. Lahko rečemo, da je bila v marsičem razlika od prejšnjih let. Medtem je bila lansko leto v Planici vrsta raznih funkcionarjeva, ki so bili bolj nekak okrasje tej prireditvi, si letos ugotovili da je vsak funkcionar imel točno zračan delokrog, kjer je moral vložiti vsi svoji sposobnosti, če je hotel z uspehom prispevati svoj delež tej mednarodni prireditvi. Funkcionarji so bili porazdeljeni na več strani. V planiškem domu so bili zbrani predvsem tehnični delavci, ki so imeli polno roke dela. Prav gotovo ni lahko, zlasti v tako velikem snegu, kakor ga imamo letos, pripraviti skakalnice, trsati prago za smučarske teke in podobno. Ti funkcionarji so svojo nalogo brezhibno opravili. Tudi v Podkorenju so bili nameščeni tehnični delavci, ki so morali skrbeti za pripravo alpskih disciplin, za smuk in slalom. Tudi to delo je bilo zelo naporno, kajti zamislite si, prehoditi in preletati sneg na zntnem Bukovniku, ni lahka stvar, zlasti če je dva do tri metre snega in to južnega! Stab pa se je nastanil v Gozd Martuljku, v prikupnem domu Franceta Rozmana, kjer so bili tudi vsi inozemci. Povsod si občutili prijetno družabno okolje, v trenutku pa, ko je bilo treba zgrabiti za delo, si videl načrtno in vztrajno poživljenost.

Ugotovili smo torej, da je bila organizacija vzorna, kar je prav gotovo bistvene važnosti pri vsaki večji prireditvi. Istočasno pa je naša dožnost, da ugotovimo tudi pomanjkljivosti, za radi katerih planiški teden ni dosegel iste mednarodne vrednosti, ki smo jo vsi želeli in pričakovali. Na bomo se ustavljali pri podrobnostih in konkretnih vzrokih, temveč lahko samo ugotovimo, da je bil letošnji planiški teden v bistvu le repriza državnega prvenstva z udeležbo druge avstrijske ekipe, če izzamemo v skokih še Brada in Tschannena. Ne bomo razskodali vse z vročki, da nismo mogli pritegniti na letošnje planiško prireditve ostalih inozemcev, kakor Francozov, Italijanov, Švicarjev, Nemcev in Turkov, za katere smo bili trdno prepričani, da bodo letos naši gostje. Spominjamo se razgovorov na Smučarski zvezi Slovenije pred odhodom naših najboljših smučarjev na turnejo v inozemstvo, koo so vidnejši predstavniki smučarskega športa ugotovljali, da morajo naši smučarji iti v Garmisch, v Cortino, v Chamonix in še na druga tekmovanja po Avstriji in Švici, tudi zato, da bodo vsi ti narodi sodelovali na letošnjem planiškem tednu. Naši smučarji so svojo nalogo izpolnili. Iz dnevnega časopisja smo sporni ugotovljali njihove nastope v inozemstvu in se hkrati veselili, ne samo njihovih uspehov, temveč tudi bližnjega planiškega tekmovanja, ker smo bili prepričani, da bomo tudi mi lahko opazovali iste mojstre, kakor gledalci v Cortini, Chamonixu, GA-PALU. Inozemci pa na letošnjem planiškem tednu, kakor smo videli, razen Avstrijcev, dveh Amerikancev in štirih Švicarjev, ni bilo. Vseokoli smo poudarjali, da mora biti naša Planica kvaliteta, da moramo obdržati in še povečati tradicijo, ki smo si jo pridelali že pred vojno, toda iz leta v leto ugotovljamo, da je mednarodna udeležba skoraj skromna. Videli smo torej, da so nas pustili na cedilu tudi tisti tekmovalci iz inozemstva, za katere smo bili prepričani, da bodo naši letošnji gostje. Ne bomo da dolgo razpravljali o vzrokih udeležbe, smatramo, da bo treba v bodoče vse dogovore o mednarodni udeležbi postaviti na solidnejšo bazo, zastopniki Smučarske zveze Jugoslavije pa bodo morali na mednarodnem kongresu ostro nastopiti proti neortnemu vedenju nekaterih držav, ki niso hoteli sodelovati na našem največjem smučarskem prazniku, medtem ko smo bili mi pod temi pogoji njihovih gostje.

Jamnik Gusti

Prav gotovo je planiška prireditev tudi političnega pomena, kar je v očitnem govoru poudaril predsednik organizacijskega komiteja, minister tovariš Vipotnik Janez in je zato nerazumljivo, da vsa stvar ni bila pravčasno urejena zlasti, ker je udeležbi Nemcev na široko pisalo naše časopisje. Ze dalj časa pred planiškim tekmovanjem si lahko slišal med občinstvom različne komentarje o planiški prireditvi. Mnogi so trdili, da Planica ni več tako zanimiva, kot nekdanj. Če si se zanimal, si takoj našel vzrok temu govorjenju. Vsi vedo, da so najzanimivejši za gledalca pri zimsko-sportnih tekmovanjih smučarski skoki. Tu vidiš tekmovalca od starta pa do doskoka, opazuješ njegovo držnost, lep slog leta po zraku, kar vsa gledalca navdušuje in jim nudi edinstven užitek. Letošnja prireditev je imela poleg drugih disciplin tudi tekmovalce na 80 metrski skakalnici. Naše občinstvo je bilo dobro poučeno, da je velika skakalnica neuporabna in zato skokov na njej ne bo. Nasprotno pa so nekateri vedeli celo več, namreč, da bodo skakalnico sicer popravili, vendar ne bo več največja na svetu, kar pa je našemu občinstvu zadoščalo. Da je v negotovanjem sprejelo to vest. Če torej vidimo že pri občinstvu začetek nezanimanja za našo planiško prireditev prav zaradi velike skakalnice, toliko bolj mora opustiti pozornost pri inozemskih skakalcih, ki si želijo doseči velike daljave in skakati na največjih skakalnicah. Oberstdorf nas je prehitel, naša Planica je za inozemske tekmovalce že drugotnega pomena. Zavedati pa se moramo, da smo prav s skoki dosegli zanimanje vse svetovne športne javnosti, saj je imela Planica prvo 100 metrsko skakalnico na svetu. Vemo tudi, da so bile borbe, predvsem s severnjaki, zaradi te skakalnice, toda v tej borbi smo vztrajali do konca in zmagali. No, danes, ko imamo novo zimsko-sportno panogo, smučarske polete, so nas drugi prehiteli, mi pa, kakor izgleda, nismo čemo več poseči v to borbo. Mnogo se je razpravljalo, ali bi zgradili 150 metrsko skakalnico, ali pa bi to misel povsem opustili in skušali planiški teden razširiti tudi na druge smučarske discipline. Po eni strani imajo zagovorniki te teorije povsem prav: naš zimsko-sportni center se mora vsestransko razvijati, kajti tudi mi želimo imeti v Planici nekoč svetovni zimsko-sportni center, kjer bodo sodelovali ne samo skakalci, temveč tudi največji svetovni mojstri v alpskih disciplinah in smučarskih tehnik. Toda, kakor ugotovljamo, tega cilja ne moremo doseči. Izgleda, da neke grešimo. Vemo prav gotovo, da kakršnokoli posebnost privlačje, tako privlačje tudi velika skakalnica, ki dopušta najdaljše skoke, saj smo to opazili, ko smo imeli mi največjo skakalnico, danes pa lahko to opazimo v Oberstdorfu, kjer skakalci dosegajo največje daljave. Zdi se nam primereno, da bo gotovo potrebno spet poseči v borbo za izgradnjo največje skakalnice na svetu, kar je tako bomo nevedno privabili, ne samo skakalce iz vseh predelov Evrope in sveta, temveč tudi tekmovalce svetovnega razreda v alpskih disciplinah in smučarskih tehnik. Tega mnenja niso bili samo obiskovalci in ljubitelji Planice, temveč tudi naš stari znanec in prijatelj, švicarski skakalec Fritz Tschannen. Morda bo kdo rekel: »Kdo pa bo skakal na takšni skakalnici, saj zanjo Jugoslavlani nimajo tekmovalcev?« Toda na to vprašanje nam zopet odgovarjajo dejstva: ali smo imeli skakalce za veliko skakalnico pred tolikimi in tolikimi leti, ko smo zgradili največjo skakalnico na svetu, Danes pa je pri nas skakalni šport prav gotovo na večji stopnji kakor v začetku našega skakalnega športa, in se bo ob takšnih pogojih še bolj razvijal. Se na nekaj bodo morali naši organizatorji v bodoče bolj paziti. Ze glede njeta leta smo imeli velike težave glede pravilne koordinacije naše planiške prireditve z ostalimi velikimi mednarodnimi tekmami, ki smo jih že zgoraj omenili. Tudi letos bi morda v Planici dosegli, predvsem v alpskih disciplinah, večje udeležbo, če ne bi bilo v istih dnevih mednarodnega Kandahar smuka, kjer so sodelovali najboljši svetovni mojstri s svetovnim prvakom Zenom Colom. Se pred pričetkom tedna in prihodom inozemskih ekip je na Smučarski zvezi nek vidni tehnični smučarski strokovnjak zastopal mnenje da bi bilo umesno celotno prireditev prestatiti za dva tedna, saj je bilo snega v Planici več kot dovolj in ga bo tudi še daljšo dobo zadosti za vse prireditve. Takrat so seveda bili vsi navzoči proti temu predlogu toda pri prireditvi so priznali, da je bil ta predlog dober in bi po vsej verjetnosti znatno povečal udeležbo inozemskih tekmovalcev ter s tem tudi dvignil kvaliteto celotne prireditve. To je nekaj misli ob koncu letošnjega planiškega tedna. Ni bil naš namen, spuščati se v podrobnosti in dokončno reševati te pomanjkljivosti, ker pa želimo, da bodo prihodnji planiški tedni resnično največja smučarska prireditve z močno mednarodno udeležbo, in da se tradicija naše Planice še bolj utrdi ter doseže popolno enakopravnost s svetovnimi zimsko-sportnimi središči, bo treba v bodoče te naše slabosti in pomanjkljivosti z vsjo doslednostjo popravljati in odpravljati. Lipar Marjan

Dr. Schultz svetovni akademski prvak v teku na 18 km

Partizanski marš strelcev na Vaneče. V okviru tekmovanja za 10. obletnico OF so strelske družine iz okolice Murske Sobotne nedavno priredile partizanski marš, ki se ga je udeležilo 53 strelcev iz 15 družin. Na prgi so strelci tekmovali z vojaškimi puškami. Zmagala je ekipa strelske družine Vaneče z 91 zadetki, druga je bila ekipa iz Zerkovc 81, 3. Murska Sobota 73, 5. Slamenci 73, 5. Pečarovci 71 itd. Najboljši posamezniki so bili: Anderlič Pavel in Kolar Janez z 45, ter Brglez Ludvik z 40 zadetki. Dobro sta se izkazala tudi Banfi Stefan in Lazar Nikolaj iz Vaneč, ki sta sicer tekmovala izven konkurence, ker se nista bila člana strelske družine. Edina sta zadela po 10 in 9 krogov.

Partizanski marš strelcev na Vaneče. V okviru tekmovanja za 10. obletnico OF so strelske družine iz okolice Murske Sobotne nedavno priredile partizanski marš, ki se ga je udeležilo 53 strelcev iz 15 družin. Na prgi so strelci tekmovali z vojaškimi puškami. Zmagala je ekipa strelske družine Vaneče z 91 zadetki, druga je bila ekipa iz Zerkovc 81, 3. Murska Sobota 73, 5. Slamenci 73, 5. Pečarovci 71 itd. Najboljši posamezniki so bili: Anderlič Pavel in Kolar Janez z 45, ter Brglez Ludvik z 40 zadetki. Dobro sta se izkazala tudi Banfi Stefan in Lazar Nikolaj iz Vaneč, ki sta sicer tekmovala izven konkurence, ker se nista bila člana strelske družine. Edina sta zadela po 10 in 9 krogov.

MARIBORSKI PLAVALCI tudi pozimi ne čakajo križem rok

»Zdravo, Ljubo! Kam pa se ti tako mudi ob tej uri? Počakaj, mi boš kaj povedal o mariborskih plavalcih. Nekaj slabega sem bral o vas zadnje dni v »Poletju«. Tako sem pred nekaj dnevi nagovoril znanega mariborskega plavalca Ljubo Brandnerja. Piker je bil njegov odgovor: »Kaj bi govoril! Saj to opravljajo drugi za nas. Toda pravkar hitim na trening, stopi z mano, pa boš videl, kako je v resnici z mariborskimi plavalci.« Zunaj je snežilo, pihal je mrzel veter in medtem ko sem se tesno zavijal v plašč sem premišljeval: »Ob tem vremenu in brez zimskega bazena, pa govori o treningu... Čudno? Plavalec — sedaj pa sneži? Drava: minus 2 stopinji Celzija.« Verjetno je Ljubo bral moje misli, zato mi je rekel: »Bodi brej skrb, saj te ne bom peljal k Dravi. Sicer te zaenkrat tudi v zimski bazen ne mo-

rom popeljati, kajti ta nam je šele obljubljen. Toda stopiva, plavalci nam ju že čakajo.« Dragi bralec, tudi ti bi se čudil, če bi takrat šel z nama. Stopila sva v klet mestnega kopalnice in uzrl sem zimski »bazen« — toda v resnici je bila to le mala banja, nekoliko večjih dimenzij (3x4m). Toda že je Ljubo odločil: »Prva izmena: plinirji in plinirke v vodo! In že je šest mlajkov viselo na robu bazena in prav lepo plavalo crael, seveda samo z nogami.« »Stopala mehkeje! Noge globlje! Ne pozabite na dihanje. Cela noga mora delati, ne samo stopala! Še mnogo drugega jim je Ljubo povedal, kar so mali plavalci pazljivo poslušali. Toda že je navezal nekakšne vrvi in pasove ob rob, plavalci so si jih po tri in tri opasali in prav lepo, sedaj z rokami in nogami, zaplavali po bazenu. »Dovolj bo, nova izmena!« »Pusti nas še malo, Ljubo, saj smo komaj prišli v vodo!« »Dovolj za danes! Vsi morajo priti na vrsto. Stefka, Peter, Dušan, Lada, Pavle — gremo!« Medtem je pristopil k nam še predsednik kluba, tov. Ljubo Moran. Obrnil sem se z novim vprašanjem na k njemu: »Ljubo, povej mi še ti kaj o svojih načrtih in ostalem.« »Trenutno smo res v mrzli sezoni, toda motiš se, če misliš, da smo fizikuro obesili na klin. Stopi na Pohorje, pa boš povsod videl naše plav-

PAVLE ŠOVLJANSKI V EVROPSKI BOKSARSKI REPREZENTANCI

Evropska in ameriška boksarska federacija se že dalj časa pripravljata na organizacijo srečanja najboljših evropskih in ameriških amaterskih boksarjev. V evropsko reprezentanco sta bila prvotno določena tudi dva Jugoslavlana, to je Pavle Šovljanski kot prva rezerva v welter kategoriji in Stevan Paljič kot druga rezerva v mušji kategoriji. Pred kratkim pa je evropska boksarska zveza določila Šovljanskega v prvo moštvo, to se pravi namesto Irca Kill Martina. S tem je nekako neuradno priznala, da sodi Šovljanski med osmoricu najboljših amaterskih boksarjev Evrope.

Na odprtem prvenstvu Sarajeva, kjer so nastopili domala vsi najboljši jugoslovanski boksarji, nas je Šovljanski nekoliko razočaral. Izgubil je po precej mladni borbi po točkah proti mlademu, nadarjenemu Majcenu. Ker smo že takrat vedeli, da bo Šovljanski potoval v Ameriko, smo gledali na njegovo srečanje z Amerikanci precej skeptično. Šovljanski je namreč v zadnjem času precej zanemaril trening in to se pri boksařju hitro opazi. Edini izhod je bil oster in pospešen trening v zadnjih dveh mesecih. Tega se je pred odhodom dosledno držal. Ves čas se je pripravljaval v Državnem inštitutu za fizikuro pod vodstvom Stevana Engelberta. Vsak dan je treniral dopoldne po dve uri. Trening se je začel naj z vajami splošne telesne vzgoje, potem je prešel na vaje z vrvijo in odboksal tri runde s »senco« z rokavicami, težkimi 24 unč. Potem je odboksal tri runde na »hruški« in vreči, končno pa po štiri do šest rund s trenerjem.

Trening je bil torej precej naporen in temeljit. Šovljanski se pri njem ni preveč utrudil, kar dokazuje, da je v dobri kondiciji. Trener Engelbert meni, da še nikoli ni bil v takšni formi kot je danes.

Mnogo pozornosti sta posvečala tudi borbi ob blizu. Amerikanci so namreč v tem veliki mojstri, saj menjajo v najkrajšem času, medtem ko sta boksařja tik drug ob drugem, cele serije udarcev. Amerikanski boks se precej razlikuje od klasične angleške šole, je trši, hitrejši in temelji na dejstvu, da mora boksař močno udarjati in znati sprejeti močne udarce. Po trenerjevem mnenju je Šovljanski te, zanj nekoliko nove vrvine in drug način boksa odlično obvladal, tako, da ne bo zaostajal za drugimi boksařji evropske reprezentance. Šovljanski je rekel novinarjem, ki so ga obiskali, da je dobro pripravljen in da pričakuje najboljšo.

»Po vojni sem se nekajkrat boksal z ameriški amaterji, piloti,« je rekel. »Takrat sem videl, da so vsi silno hitri in razpolagajo z velikimi serijami močnih udarcev v borbi ob blizu. Zaradi tega sem se potrudil, da s trenerjevo pomočjo razvijem tudi pri sebi te odlike.«

Pretekli teden je Šovljanski odpotoval v London, kjer je počakal ostale člane evropske reprezentance, jutri bodo z letalom odpotovali v Ameriko. Evropska reprezentanca izgleda takole: mušja: Hamalainen (Finska), rezerva Van der See (Nizozemska),

welter: Šovljanski (Jugoslavija), rez. Lienemann (Nizozemska), bantam: Dumesille (Francija), rez. Hans Hansem (Norveška), peresno lahka: Dufva (Finska), rez. Van Dalle (Belgija), lahka: Laif Hansem (Norveška), rez. Milligan (Irsko), welter: Šovljanski (Jugoslavija), rez. Lillanemam (Nizozemska), srednja: Stelin (Švedska), rez. Erijmaz (Turčija), polteška: Limage (Belgija), rez. Pastor (Nizozemska), teška: Johansson (Švedska), rez. Olssen (Norveška). Evropsko reprezentanco bodo vodili Granganiasse (Belgija), Marfi (Irsko), Russel (Anglija), njen trener pa je Luville (Švedska).

Se kratak razgovor s DONOM MAC DONALDOM

Kakor znano, sta se letošnjega planiškega tedna udeležila tudi ameriška tekmovalca, dvočlanka Don in Bruce Mac Donald, o čemer smo že poročali v prejšnji številki. Na treningu se je Don nekoliko poškodoval, tako da sedaj čaka na popolno okrevanje v Ljubljani. Tovarjš R. E. ga je obiskal in danes prinašamo nekaj zanimivosti iz njegovega pogovora s simpatičnim ameriškim športnikom.

Ko sem ga vprašal, kako se počuti pri nas, je dejal, da mu naši kraji in ljudje zelo ugajajo in da mu je sploh tu bolj všeč kakor v ostalih deželah. V hotelu, kjer leži sedaj z nalomljenogo nogi in čaka na povratek svoje brata, ki se je udeležil mednarodnih tekem na Sar planici, je deležen vse pozornosti, pa tudi Smučarski zvezi Slovenije je nadvse hvaležen za skrb, ki mu jo izkazuje.

Obstal sem v njegovi sobi v hotelu Slon. Pravkar je pojedel obilen zajtrk in pričel igrati na miniaturno harmoniko, ki si jo je kupil v Avstriji. Ima jo komaj tri mesece, pa že prav dobro igra nanjo poskočne in okrogle tirolske polke ter valčke.

Nabral si je že celo kopicjo prospektov o naših najlepših krajih, na Smučarski zvezi pa je dobil originalne fotografije s planiškega tedna, ki jih bo, hkrati s svojim člankom, poslal uredništvu neke znane ameriške športne revije.

Vesel je bil, da se je lahko pogovarjal z menoj v materinščini, kajti francosčina in nemščina mu delata še nekaj preglativ. Kmalu sem izvedel za njegove najvažnejše podatke. Doma je iz Seattle, glavnega mesta države Washington ob obali Tihega oceana in v bližini kanadske meje. Ker je v teh pokrajinah dalj časa sneg, je Dan po svoji vrnitvi iz vojske, kjer se je temeljito seznanil s smučanjem (služi je namreč pri planincih), odšel v Sun Valley, v pokrajino, ki jo obiskovalci kinematografov poznajo iz filma »Zimska zgodba«. Tu je postal smučarski učitelj, obenem pa je še naprej izpopolnjeval svoje znanje.

Pred kratkim je bil z avtomobilom na Gradu in na Rožniku, pa tudi Ljubljano sva si že pobliže ogledala. Dejal je, da bi kar tu pri nas študiral, če bi imeli v Ljubljani fakulteto za mednarodno pravo.

Ko je kot bivši vojak dobil štipendijo v znesku 75 dolarjev mesečno (poleg tega prejema še 15 dolarjev vojaške odškodnine), je odpotoval v Francijo, kjer se je pred tremi leti vpisal v Grenoble na fakulteto za mednarodno pravo. Skupno s svojim bratom sta se kmalu privadila francosčini, da sta lahko sledila predavanjem.

Med šolskim letom si oba pridržita toliko denarja, da lahko poživijo odideta na večmesečno smučarsko turnejo po Švici, Avstriji in Italiji in tako ju je letos tudi zanesla pot v Jugoslavijo.

Ob sahovskem dvoboju Botvinik : Bronštejn KDO BO NOVI SVETOVNI PRVAK?

Pretekli petek se je začel v Moskvi dvoboj med Botvinikom in Bronštejnom za svetovno prvenstvo. Vlemostra bosta igrala 24 partij, zmagal pa ni sem se z novim vprašanjem na k njemu: »Ljubo, povej mi še ti kaj o svojih načrtih in ostalem.«

Prva partija se je končala remi. Zanimivo je da se je Bronštejn kot črni branil s holandsko obrambo, ki je priljubljena Botvinnikova otvoritev, vendar jo Bronštejn redkokdaj igra. V hudih manevskih bojih je Bronštejn dosegel materialno premoč, vendar sta priložnosti v hudo časovno stisko, zlasti še Bronštejn, ki je s ponavljanjem potez nakazal remi. Danes igra druga partijo.

Uspeh našega DRŠALNEGA PARA bi bil lahko še večji

Naš drsalni par Palme - Lajovic

Naš dnevni tisk je zadnje dni obširno poročal o razveseljavem uspehu našega drsalnega para Lajovic-Palme na evropskem in svetovnem prvenstvu ter presenetljivih ocenah, ki jih inozemsko, posebno pa še avstrijsko časopisje, objavilo po njunem ekshibicijskem nastopu na Dunaju. Posebno zanimivo pa je med drugim mnenje višjega mednarodnega sodnika in dopisnika »Hamburger Neue Zeitung« dr. Scheela, ki trdi, da je bil program, ki sta ga izvajala nasa reprezentanta v Zürichu, muzikalno in koreografsko najboljši. Omenjeni dopisnik se pridružuje mnenju večine inozemskih časopisov, ki pišejo da, je bilo na prvenstvu zasluženno prisojemo le prvo in zadnje mesto, dočim bi vsak izmed parov, ki so zasedli vmesna mesta, bil enako upravičen na drugo mesto.

To pravilno trditve potrjuje dejstvo, da je bilo med oceno 10,6 in 9,4 uvrščenih kar 10 nastopajočih parov. Če upoštevamo dvojno oceno in sicer najvišjo (5,3) in najnižjo (4,7) (od 6 možnih točk), ki sta jo dobila naša drsalka, potem vidimo, da se preje omenjena trditve v enaki meri nanašata tudi na naša reprezentanta.

Vsak, ki je pobliže seznanjen z načinom sonjenja na drsanih nastopih in manirami mednarodnih sodnikov na slanih prireditvah, ve, da bi bil uspeh našega para lahko še boljši, če bi bil v sodniškem zboru soudeležen tudi jugoslovanski sodnik.

Jasno nam je, da bi morale biti takšne plicitacije in mešetarnja tuja sodnikom na velikih in celo mednarodnih športnih nastopih, vendar dejstva in ta drža pri drsalnem športu in tudi pri vseh sličnih panogah (telovadba, skoki v vodo), kje ni možno uporabiti absolutnega merila in uspeh posameznika ni odvisen le od same izvedbe, temveč večkrat v veliki meri tudi od dojemanja in razpoloženja sodnika ter njegovega odnosa do izvajalca in do stila ter oblike izvedbe.

Izvejanja dopisnika »Hamburger Neue Zeitung« so prav gotovo poučne, koristna in vredna upoštevanja. Tudi mi imamo kvalitetne sodnike, ki se lahko s pravčasno prijavo na pristojnih mednarodnih športnih forumih (čas za prijavo je do 31. avgusta) pridobijo pravico sodelovanja na velikih mednarodnih prireditvah, ki bodo za nas važne v prihodnjem letu in sploh v bodoče. P. D.

Odbojkaši in nogometarji za 10. letnico OF

Odbojkaši, člani ljubljanskih klubov Krma, Zeleničarja, Slovana ter mariborskega Poleta, so odigrali v soboto in nedeljo več prijateljskih tekem. V soboto so nastopili mladinci Krma in Slovana ter prvo moštvo Slovana v igri z drugim moštvom Krma, v nedeljo pa je vladalo največje zanimanje za tekmo članov zvezne lige ljubljanskega Zeleničarja in mariborskega Poleta. Ta zadnja tekma je bila izredno borbeno in zanimiva vse do zadnje točke v petem setu. Prva dva seta so gladko dobili odbojkarji, tretji in četrti set je pripadal gostom, v petem setu pa se je razvila ostra borba za zmago. Mariborčani so vodili že s 13:10, ko je Zeleničarju uspelo izenačiti ter preiti v vodstvo. Pripomniti pa moramo, da v moštvo mariborskega Poleta niso igrali vsi, temveč samo člani kluba, ki študirajo na ljubljanski univerzi. Kljub temu pa zmaga Zeleničarja ni manj pomembna. To zadnjo tekmo je vodil dobro Šinkovec iz Ljubljane. Rezultati sobotnih in nedeljskih tekem so naslednji:

SLOVAN : KRIM II. 0:3 (8:15, 11:15, 15:7)
KRIM (mladinci) : SLOVAN (mladinci) 3:0 (15:4, 15:6, 15:8)
ZELENIČAR II. : SLOVAN 3:0 (15:4, 15:6, 15:8)
ZELENIČAR : POLET 3:2 (15:12, 15:13, 6:15, 10:15, 17:15).

Zmaga odbojkaši Zeleničarja v Zagrebu

Zagreb, 18. marca. V čast 5. obletnice ustanovitve športnega kluba Mladost je bila danes odigrana v Zagrebu prijateljska tekma odbojkaških ekip ljubljanskega Zeleničarja in zagrebške Mladosti. Zmagala so ljubljancem z rezultatom 3:2 (15:13, 14:16, 15:8, 8:15, 15:11). Zeleničar je igral v telje postavil: Vadenal, Pavlin, Gajšek, Jereb, Jovan, Zupanc, Crnogelj, Batistič, Kalin, Rabič.

Železničar (Mrb) : Mura 5:3 (2:0, 2:2)

Murska Sobota, 18. marca. Danes je bila odigrana finalna tekma za pokal OF za mariborsko okrožje. V finalu sta se srečala mariborski Železničar in Murska Sobota. V 15. min. so gostje dosegli prvi gol. V 20. min. je igralce Železničarja z roko dosegel drugi gol.

toda kljub opozorilu stranskega sodnika ga je sodnik Staršina priznal. V drugem polčasu je Mura že v prvi minuti dosegla prvi gol, v 30. minuti pa izenačila. V podaljškju je moštvo Zeleničarja doseglo gol iz odtignega offsidea, česar pa sodnik ni upošteval kljub intervenciji stranskega sodnika. Zaradi tega je nastal na igrišču nered in le odločnim rediteljem gre zasluga, da se je mogla tekma v redu nadaljevati. V 16. minuti prvega podaljška je moštvo Zeleničarja doseglo četrti in nato še peti gol. V drugem podaljškju

je moštvo Mure, ki je igralo samo z 10 igralci, zmanjšalo rezultat na 5:3. Sodnik Staršina je bil zelo neobjektivno in pristranski.

Nogometno tekmovanje v čast 10. obletnice OF

PROLETAREC (Zagorje) : KRSKO 11:3 (6:1)
LOČAN : GREGORČIC 4:1 (3:0)
ZELENIČAR (Lj.) : SLOVAN 5:1
ROKOMET
POLET (Maribor) : PETOVIA (Ptuj) 13:6 (6:3)

Favoriti pobrai vse točke

Rudar : Proleter (Osijek) 1:4 (1:4)

Trbovlje, 18. marca. Današnja nogometna tekma med domačim Rudarjem in Proleterjem iz Osijeka se je končala z visoko zmago gostov 1:4 (1:4). Kljub oblačnemu in vetrovnemu vremenu je bilo igrišče idealno, tekmi pa je prisostvovalo okrog 1500 gledalcev. Ob 15.30 sta se predstavili moštvi sodniku Hrškaju iz Zagreba v naslednjih postavah:

Proleter: Kež, Medić, Mađer, Fejdić, Macombat, Tikač, Relić, Rupnik, Beslina, Vekić in Sestak.

Rudar: Tauš, Sori, Butkovec, Blatnik, Kos, Vodišek, Hudarin, Florian, Končija, Orač in Opresnik.

Začetni udarec so imeli gostje. Vratar Tauš je, razen prvega, krv za ostale tri gole, ki so bili tudi edine žoge, usmerjene na gol Rudarja. Takoj v začetku je Rudar prizvel iniciativno in je že do 10. min. vprižljal štiri nevarne situacije pred nasprotnikovim golom, od katerih je Hudarin v 10. min dal vodilni gol s krasnim strelom v spodnji levi kot. Vse do 24. min., ko je vratar gostov branil 16 metrski prosti strel, so imeli domači več odložitve. Nato pa so se gostje otresli pritiska in držali odprto igro ter so bili tehnično nekoliko boljše. V 26. minuti je iz daljave 25 metrov Vekić nenadno streljal v gornji desni kot in izenačil rezultat. Strel je bil oster, vendar bi iz te daljave sposobnejši vratar gol lahko preprečil. Sledili so trije napadi igralcev Proleterja, ki so privedli goste zaradi slabega vratarja Rudarja v nepričakovano vodstvo 4:1. Gole je dal v 31. in 32. min. Rupnik, v 40. min. Vekić. Pri tretjem голу si je državni reprezentant pomagal z roko, ki je pa sodnik ni videl in je kljub ugrnranju in opozorilom ostal pri svoji odločitvi.

Druga zvezna nogometna liga

stovovalo 6000 gledalcev. Zmagal je Poletar z rezultatom 4:0 (3:0).

Vardar : Tekstilac 1:0 (0:0)
Budučnost : Metalac 1:0 (1:0)
Bokelj : Železničar (Sarajevo) 0:2

LESTVICA II. LIGE

Zeljezničar	2	2	0	0	5:1	4
Dinamo	2	2	0	0	4:1	4
Vardar	2	1	1	0	1:0	3
Proleter (Z)	2	1	1	0	6:2	3
Radnički	2	1	1	0	3:2	3
Budučnost	1	1	0	0	1:0	2
Kvarner	2	1	0	1	6:1	2
Proleter (O)	1	1	0	0	4:1	2
Odred	1	0	1	0	0:0	0
Vež	1	0	1	0	0:0	0
Rabotnički	2	0	1	1	2:3	1
Tekstilac	2	0	1	1	2:3	1
Metalac	2	0	1	1	0:1	1
Rudar	2	0	0	2	0:7	0
Zagreb	2	0	0	2	0:6	0
Bokelj	2	0	0	2	0:7	0

Mednarodne SPORTNE VESTI

Tekmovanja v krosu

Na prvenstvu Francije v krosu si je v Parizu osvojil prvo mesto Mimoun. ki je pretekel progo 12.250 m v 40:16. Za sekundo slabši je bil Lahoucine, tretji Buach, četrti Driss itd. Juniorsko prvenstvo si je priboril Sahib ben Moad, ki je dosegel na 8250 m dolgi progi lep čas 27:15. pri ženskah pa je zmagala Fournier, ki je potrebovala za 2500 m dolgo progo 11:10. Prvenstvo Belgije v krosu si je osvojil Marcel Vandewattynne. Za 12,5 km je potreboval 42:26. Drugo mesto si je osvojil lanskoletni prvak Theys, tretji Doms itd.

Dr. Frank Aaron je zmagal na prvenstvu Anglije. Proga krosa je znašala 15 km, zanjo pa je potreboval Aaron 54:34 in si tako že tretjič osvojil naslov prvaka pred Boackom, Saundersom, Bannonom itd.

Tudi na Nizozemskem so imeli prvenstvo v krosu. Na 12 km dolgi progi je zmagal Lataster v času 43:08.2.

Plavalci pridno trenirajo

Nizozemski plavalec Joris Tjebbes je preplaval na nekem tekmovalju v Rotterdamu 100 m prosto v 59 sekundah, kar je prav gotovo pred začetkom sezone lep rezultat.

Na plavalnem prvenstvu v Stockholmu je Lies Bonnier preplavala progo 200 m prsno v odličnem času 2:56.7. Kiviet je zmagal na progi 100 m hrbtno v 1:09.9. plavalca Hannie Termeulen pa 100 m prosto v 1:09.6.

Na nekem drugem tekmovalju na Svedskem je nastopila tudi nizozemska ekipa v Lundu. Ob tej priložnosti je zmagala tekmovalka Termeulen na progi 100 m prosto v 1:08.0, Bonnier na progi 200 m prsno 2:59.0, Kiviet pa je zmagal v hrbtnem crawlu s časom 1:08.8.

V Mineapolisu je na študentskem prvenstvu Jack Taylor preplaval 1500 metrov prosto v odličnem času 18:43.3.

Boksarsko prvenstvo Italije

V Bologni se je te dni končalo boksarsko prvenstvo Italije, ki je bilo važno zaradi sestave italijanske ekipe za evropsko prvenstvo. Novi prvaki Italije so naslednji: perolaha: Ferilli, musja: Velitti, polaha: Gianini, lahka: Visintin, lažja polsrednja: Padovani, polsrednja: Vescovi, težja polsrednja: Bernardinello, srednja: Radoli, poltežka: Bartassello, težka: Pellegrini.

Iz Atletike

Kakor vemo, je bila Svica eden od kandidatov za prevzem organizacije atletskega prvenstva Evrope v l. 1954. V tem času pa so v Zenevi ugotovili, da ne morejo zgraditi dovolj velikega stadiona in zato Svica odstopa od prireditve.

Rezultat 20.2. ki ga je dosegel Mel Patton na 220 y, so končno priznali za ameriški rekord. Potemtakem lahko smatramo tudi ta rezultat za nov svetovni rekord.

Jedinstvo (Čakovec) : Branik 3:2 (0:1)

Maribor, 18. marca. V prijateljski tekmi sta se danes pomerila na stadionu Železničarja domači Branik in Jedinstvo in Čakovec. V prvem polčasu je bilo domače moštvo v majhni premoči in je ob prekinitvi vodilo 1:0. V začetku drugega polčasa pa je prešla iniciativa na stran gostov, ki so zaporedoma dosegli tri gole. Pred koncem tekme se je domačim posrečilo znižati rezultat na 3:2. Gole so dali: za Jedinstvo Palfi 2 in Starič 1, za Branik pa Janžekovič in Petrovič. Pred 1000 gledalci je sodil dobro Muraus iz Maribora.

Crikvenica : Garnizija (Pulj) 4:2

Reka, 18. marca. Danes je bila finalna tekma za pokal Vladimira Gortana med Crikvenico in Garnizijo JA Pulj. Regularna tekma se je končala neodločeno 2:2, v podaljškju pa je zmagala Crikvenica 4:2.

BSK : mlad. reprezentanca Jugoslavije 4:1 (2:1)

Beograd, 18. marca. V soboto je bila na stadionu Crvene zvezde pred 4000 gledalci ob lepem vremenu prvenstvena tekma II. zvezne lige med Radničkimi in Kvarnerjem. Končala se je z zmago Radničkega 2:1 (1:0).

Gole so dali Radunović v 16. Petaković v 75. min. za Radničkega ter Petrovič autogol v 67. min. Sodil je Matandžić.

Dinamo : Rabotnički 2:1 (2:1)

Pancevo, 18. marca. Pred 6000 gledalci je Dinamo v prvi prvenstveni borbi, ki pa je bila na zelo slabem tehničnem nivoju, premagal Rabotničkega z rezultatom 2:1 (2:1). V moštvo Dinama je bil najboljši srednji napadalec Belić in leva zveza Radanov, v moštvo Rabotničkega pa levo krilo Hristovski. Gole so dali Petrovič in Davidov za Dinamo ter Radunski za Rabotničkega.

Proleter (Zrenjanin) : Zagreb 4:0 (3:0)

Zrenjanin, 18. marca. Današnji tekmi med Proleterjem in Zagrebom je pri-

Kanada svetovni prvak v hokeju na ledu

Jugoslavija premagala Avstrijo 4:3

Pariz, 17. marca. Po izredno lepi igri je jugoslovanska reprezentanca premagala avstrijsko z rezultatom 4:3 (1:1, 0:1, 3:1) in s tem pripravila prijetno presenečenje. Vsa inozemska poročila so si edina, da je bila to doslej najbolj napeta tekma svetovnega prvenstva v hokeju na ledu.

V naslednjem navajamo rezultate tekem:

I. skupina: Norveška : ZDA 3:0, Švedska : Anglija 5:1, Švica : Norveška 8:1.

TELOVADEBA

Telovadna društva na Goriškem za obletnico OF

Večina telovadnih društev na Goriškem se vneto pripravila na počastitve 10. letnice ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije. Na spondu so samostojne telovadne akademije v Mirnu, Kanalu, Solkanu, Bencah in Sempruhu. Ostala društva bodo sodelovala pri kulturnih prireditvah, ki jih bodo organizirala kulturno-prosvetna društva po vsem goriškem okraju.

Partizan : Signal (Zagreb) 13:7

Beograd, 18. marca. Na stadionu Partizana je bilo tekmovanje A skupine I. zvezne lige. Pomerila sta se Partizan in Signal iz Zagreba. Tekmi je prisostvovalo nad 2000 gledalcev.

REGVANJE

Ljubljana, 18. marca. V nadaljevanju prvega dela republiškega prvenstva v kegljanju je včeraj premagal Krim Triglav z rezultatom 330:264. V Mariboru pa tamkajšnji Železničar Polet z rezultatom 371:317.

ROKOMET

Lokomotiva : Reka 8:1 (2:0)

Reka, 18. marca. Danes sta gostovali na Reki rokometni ekipi zagrebške Lokomotive, ki sta nastopili proti ekipam domače Reke. Moška ekipa Lokomotive je zmagala z rezultatom 8:1 (2:0), ženska ekipa pa 10:3 (6:1).

Polet (Maribor) : Petovija (Ptuj) 13:6 (6:3)

POL MILJONA DIN PREJME IGRALEC IZ BEOGRADA

V 18. kolu zvezne športne stavne je bilo veliko presenečenje. Z ozirom na to, da je bilo v prvi in drugi ligi toliko neodločenih rezultatov, je bil samo eden tako srečen, da je uganil pravilno vseh 12 tekmovalj. Na podlagi tega mu je bilo izplačanih za nagrado pol milijona din.

Drugo nagrado prejme več dobitnikov, med njimi tudi številke: 143059, 178702, 101590, 11724 in 157263. Njim pripada znesek po din 63.915.—

Mulej osvojil „šarplaninski pokal“

Molterer drugi, M. Lukanc četrti. Med ženskami zmagala Zückerova, Katnikova peta

Popova Šapka, 18. marca. Po končanem planškem tednu so vsi alpski smučarji, ki so sodelovali v Planici, nadaljevali pot v Makedonijo, kjer so nastopili na tradicionalnem tekmovalju za Šarplaninski pokal. Celotno Šarplaninsko tekmovanje je obsegalo tri alpske discipline: veleslalom, slalom in smok. V veleslalomu je med moškimi ekipami zmagal Matevž Lukanc pred Moltererjem, Jamniggom in Nogglerjem. Pri ženskah je zmagala Avstrijka Zückerova, na petem mestu pa je bila Jugoslovanka Veda Katnik.

V soboto so tekmovali v slalomu. Zmagal je Lukanc Matevž s časom 2:07.5 pred Mulejem, Jamniggom, Moltererjem itd. Noggler je prva oadcu v drugem tekmi odstopil. Pri ženskah je zmagala Avstrijka Nagel s časom 2:27.4. Za njo so se ponovno razvrstile ostale Avstrijke, prva Jugoslovanka pa je bila Urbar Nada, ki si je osvojila peto mesto.

Veliko zanimanje je vladalo za današnje tekmovanje v smuku. Vreme je bilo lepo sončno, kar je omogočilo izvrstne rezultate. Avstrijci, ki so veljali za resne tekmece za najboljša mesta, so imeli začetne štartne številke, medtem ko sta naša tekmovalca Mulej in Lukanc imela številki 13 oz. 11. Proga za moške je bila dolga 3500 m z višinsko razliko 730 m. Vsega je nastopilo 47 tekmovalcev, med tekmovalcem pa jih je odstopilo 8. Rezultati: 1. Mulej 2:41.5, 2. Salvenmoser 2:44.9, 3. Sauner 2:52.0, 4. Molterer 2:53.0, 5. Mac Donald 2:56.9, 6. Matevž Lukanc 2:58.5. Prvi Turek si je osvojil 19. mesto.

Proga za ženske je bila dolga 2000 m z višinsko razliko 400 m. Na startu je bilo 14 tekmovalk, med tekmo pa so 3 odstopile. Rezultati: 1. Jarež 2:05.0, 2. Zücker 2:10.5, 3. Schweiger 2:10.8. 4. Nagel 2:19.0, 5. Mayer 2:24.0, 6. Katnik 2:50.9, 7. Adamič, 8. Urbar, 9. Praček, 10. Ivanova.

V skupni oceni je bil prvi Tine Mulej, drugi Molterer, 3. Salvenmoser, 4. Lukanc Matevž. Pri ženskah pa si je osvojila v skupni oceni prvo mesto Zückerova. Naivečica ovira za uspešen razvoj

Sabljači so položili obračun

Ljubljana, 18. marca. Včeraj je bila v prostorih FZS letna skupščina Sabliške zveze Slovenije. Po preledu in kritiki dela za leto 1950 je razvidno, da slovenski sabljači v preteklem letu sicer niso izpeljali vseh zadnjih nalog, čemur pa so v pretežni večini krive objektivne težave. V slovesnem pa je sabliški šport v naši republiki v prihodnosti v letu 1949 dosegel napredovanje. Izjema so le mladinci, ki še niso dosegli jugoslovanskega merila.

V preteklem letu je bilo v Sloveniji 21 nastopov in tekmovalj, na katerih je pokazala očitna uspešna borilcev. Naivečica ovira za uspešen razvoj

Klubsko smučarsko prvenstvo Ločana

Preteklo nedeljo je smučarski klub Ločani iz Skofljice organiziral smučarsko tekmovalje v slalomu in skokih. Zmagal je Gasperič Janez, ki je prevozil 750 m dolgo progo s 150 višinske razlike v času 1:37.7, 2. Hafner 3. Kalan. Pri starejših mladincih je zmagal Jazbec Drago v času 1:38.5. Pri mlajših mladincih je bil najboljši Benedik Rudi s časom 1:58.5. Članica Udarnika Oblak Meta, je prevozila progo v času 2:01.0. Med 18 tekmovalcev je zmagal v skokih Hafner 179.5 točke, pri mladincih pa član Udarnika Pretnar s 171 točkami.

Ločana

Preteklo nedeljo je smučarski klub Ločani iz Skofljice organiziral smučarsko tekmovalje v slalomu in skokih. Zmagal je Gasperič Janez, ki je prevozil 750 m dolgo progo s 150 višinske razlike v času 1:37.7, 2. Hafner 3. Kalan. Pri starejših mladincih je zmagal Jazbec Drago v času 1:38.5. Pri mlajših mladincih je bil najboljši Benedik Rudi s časom 1:58.5. Članica Udarnika Oblak Meta, je prevozila progo v času 2:01.0. Med 18 tekmovalcev je zmagal v skokih Hafner 179.5 točke, pri mladincih pa član Udarnika Pretnar s 171 točkami.

Lov na zadnjega mamuta

Vendar si jaz s sekiro nisem prav nič pomagal. Ali se ni človek razvil daleč od konja in psa? Ali ju ni prekosil in premagal z razumom, zviščnostjo in vztrajnostjo?

Priznam, sem z glavo.

»Človek?«

Nekoliko se mi je posvetilo v glavi in poprosil sem ga, naj nadaljuje.

»No, prav se je pretegnil Stevens na sedeh. Moja dolina, kjer je bil sedaj mamut zaprt, je imela v premeru kakšnih pet milj. Vhod je bil torej zasut s kalovimi, nobene poti ni bilo več za to žival iz nje. Z mamutom sva bila slednjič sama, kot dva gladiatorija v areni, med katerima se bo razvila borba na življenje in smrt in je nemogoče, da bi ostala oba živa. Toda ta bikasti mamut je bil kaj bojazljiv bitle, izročil sedaj meni na milost in nemilost, s kozo in kostmi vred. Zacei mamut ga sput zasledoval, medtem ko sem tulil in rivoel kot zločed ter ga oddalec obmetaval s kamenjem. Trikrat sem ga nagnal ob skalnatih robovih doline, preden sem za pustil v mlakužo, preden sem po svoji večerni obleki, da je lahko šel po svoji večerni obleki. Ali sedaj razumete? To je bila prava pravcata tekma! Človek in mamut! Pravi hipodrom, v katerem so bili sonce, luna in zvezde sodniki.

Dva meseca se je vlečlo, polna dva meseca je trajala ta divja tonja, toda slednjič sem le zmagal in dosegel to, kar sem želel. Toda ne mislite, da so bile to bobrove sanje! Ni bilo lahko ugnati, to mihu. Vedno znova sem ga podil okoli po dolini, pri čemer sem ga držal v sredi krova. V nadiči sem vsak dan použil malo posušenega mesa in kakšne jagode, tu in tam sem za nekaj uric zatisnil oči, da sem se naspal in odpočil.

Seveda pa se je včasih položil tudi zaobrnil, namreč, da sem tekel laz sredi mamut pa za menoj. Zgodilo se je, da je ogromni begunec včasih opudal in se obrnil. Tedaj sem moral hitro polskati zavetje na mehkih tleh, ker se potok izliva v prostrano močvirje. Tu sem se oddahnil, svečane predelke te nečloveško bitje in vse njegove predelke ter ga izlival, da bi me zažarjal s rilcem. Toda ne mislite, da je storil kaj podobnega. Bil je preveč prebrisan, da bi ga mikalo stoniti v blatno

mlakužo in se počasi zadaviti v močvirju.

Nekoč se je pripetilo, da me je ulel med sebe in skalovje, močvirje, kamor sem se običajno v silil zatekal, pa je bilo za njegovim hrptom. Takrat sem se še komaj z naglim besom rešil v vodino, me jezero pozvedoval, da ga ni bilo dobenčič v usseh popokali. Grdo je bil namreč odroč v vedela, da me sedaj ima, a vendar nič bolj kakor popr. To ga je strašno jezilo. Vendar vam moram priznati, da zares ni bil neumen. Vedel je dobro, da bo pred menoj toliko časa varen, dokler bom biti in rivoel, da so se kar skale tresle, obklati me je z najširšimi prilikmi, kar si jih je v svojem živalskem jeziku mogel izmisliti. Seveda je vse to potencial samo zato, da bi me čim bolj prestrašil. Ko je bil prepričan, da je s svojimi divjanjem že naredil name dovolj močan učinek, se je začel ritenski umikati, skušajoč priti do potoka. Jaz sem vse to mirno opazoval in samo čakal. Pustil sem ga, da se prižveže do potoka, narazen sva bila nekaj sto metrov. Ko me je zagledal, se je v svoji neokretni hoči zaobrnil in priarmel pred vodino, kamor sem

se mu spet nalašč potuhnil, kot potres. To se je še nekakrat ponovilo. Vsakokrat sem ga pustil priti do potoka, nato pa sem planil iz vodine in čakal, da je kot obseden pribezjal nazaj, jaz pa sem mu pred nosom urno smuknil v odprtino. Slednjič je izprevidel, da ni dovolj odvisna od uvoza. Po daljših poskusih je le uspešno izdelati prve florete iz domačega materiala. Naloga novoizvoljenega odbora pa bo zagotoviti stalno serijsko proizvodnjo tega orožja. Novoizvoljeni odbor s predsednikom tov. Čevčkom pa ima še drugo tekočo nalogo, namreč razširiti sabliški šport še v ostalih krajih naše republike.

Toda to je bilo zadnjikrat, da se mu je posrečilo, zalogiti me v stiski. Tri dni je trajala ta šala pred vodilno, potem pa je bil konec moiega priznavašanja in obotavljanja. Odselji bilo več počitka v hipodromu, ne bome zani. Vedno okoli in naokoli sva dirjala, kakor na kakšni dirki. »Sest dni okoli Parizae Seveda je bilo v tej dirki vse odvisno od mene, kajti on ni mogel napraviti nobenega zavajajočega, da me tudi na ta način ne more opehariti, se je naveličal obleganja. Po mamutovo me je prekel in sicer po vseh pravilih te umetnosti ter odšel proti vodi, da se v miru napije.

Toda to je bilo zadnjikrat, da se mu je posrečilo, zalogiti me v stiski. Tri dni je trajala ta šala pred vodilno, potem pa je bil konec moiega priznavašanja in obotavljanja. Odselji bilo več počitka v hipodromu, ne bome zani. Vedno okoli in naokoli sva dirjala, kakor na kakšni dirki. »Sest dni okoli Parizae Seveda je bilo v tej dirki vse odvisno od mene, kajti on ni mogel napraviti nobenega zavajajočega, da me tudi na ta način ne more opehariti, se je naveličal obleganja. Po mamutovo me je prekel in sicer po vseh pravilih te umetnosti ter odšel proti vodi, da se v miru napije.

